

หนังสือเอสร่า

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์
(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสอัสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

ดิวลัซ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือเอสรา

บทนำสู่เอสรา: หนังสือเอสราเป็นหนังสือที่ต่อเนื่องตามลำดับเหตุการณ์จาก 2 พงศาวดาร ในตอนท้ายของ 2 พงศาวดาร ยูดาห์ถูกกวาดต้อนเป็นเชลยโดยบาบิโลนในที่สุด ช่วงเวลาของตอนต้นของหนังสือเอสราคือประมาณอีกห้าสิบปีต่อมา เอสราบันทึกการเริ่มต้นของการฟื้นฟูและการกลับมาของพวกอิสราเอลที่ตกเป็นเชลยคืนสู่แผ่นดินเกิดของตน ในบางแง่ มีความคล้ายคลึงกันหลายประการกับการกลับมาของคนอิสราเอลในปัจจุบันคืนสู่แผ่นดินเกิดของตน

ในช่วงเวลาเจ็ดสิบปีนั้นของการตกเป็นเชลย พระเจ้าทรงคลอใจผู้พยากรณ์หลายท่านให้เขียน เหมะมีย์เขียนคำพยากรณ์ต่างๆของตนเสร็จจากแผ่นดินยูดาห์โดยรวมถึงเพลงคร่ำครวญ คัวย เอเสเคียลเขียนคำพยากรณ์ต่างๆของตนในช่วงสมัยที่ตนตกเป็นเชลยภายในจักรวรรดิบาบิโลน คาเนียลก็เขียนจากบาบิโลนเช่นกัน ขณะเดียวกันย้อนกลับมาในปาเลสไตน์ คนยิวจำนวนน้อยที่ไม่ได้ถูกพาไปยังอัสซีเรียหรือบาบิโลนก็แต่งงานกับคนต่างชาติซึ่งกลายเป็นเผ่าพันธุ์ของคนสะมาเรียในสมัยต่อมา แผ่นดินนั้นถูกอ้างสิทธิ์ความเป็นเจ้าของโดยชนต่างชาติอื่นๆที่อยู่ใกล้เคียงทีละเล็กละน้อย เยรูซาเล็มถูกทำลายจนย่อยยับ พระวิหารถูกทำลายและสิ่งที่เคยเป็นประชาชาติอิสราเอลอันน่าภาคภูมิใจก็เหลืออยู่เพียงเล็กน้อย พระเจ้าได้ทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์แล้วเพราะสภาพอันกลับสัจย์และบาปหนาของพวกเขา

เอสราเป็นเล่มแรกของหนังสือหกเล่มของพระคัมภีร์ที่เล่าถึงสมัยหลังการตกเป็นเชลย (สมัยฟื้นฟู) เหมะมีย์เขียนต่อจากเอสรา หนังสือเอสเธอร์ก็ถูกเขียนในเวลาเกือบพอกๆกัน ขณะที่ยุคสมัยฟื้นฟูดำเนินต่อไป ฮักกัย เศคาริยาห์และมาลาคีกีเขียน หนังสือเอสราก่อรูปการเริ่มต้นของประชาชาติอิสราเอลที่ถูกฟื้นฟูขึ้นใหม่ซึ่งตามประวัติศาสตร์แล้วเป็นรากฐานที่สมัยพระคัมภีร์ใหม่ก่อตัวขึ้นมา

กล่าวอย่างเจาะจงแล้ว หนังสือเอสราบันทึกรากลับคืนสู่ปาเลสไตน์ของพวกยิวส่วนที่ เหลือภายใต้การนำของเศรบบาเบลในประมาณปี 536 ก่อน ค.ศ. พวกเขาวางรากพระวิหารหลัง ใหม่ ประมาณเจ็ดสิบแปดปีต่อมาในประมาณปี 458 ก่อน ค.ศ. เอสราปุโรหิตเองก็กลับมาและ ฟื้นฟูการนมัสการและพิธีกรรมต่างๆในพระวิหาร (ต่อมาอีก ในปี 444 ก่อน ค.ศ. เนหะมีย์ก็กลับ มาเพื่อสร้างกำแพงของกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่) เอสราเขียนถึงเหตุการณ์เหล่านี้ซึ่งเกิดก่อนการ เข้าไปมีส่วนร่วมของเขาและปีเหล่านั้นที่เขามีส่วนร่วมด้วย เขาบันทึกเกี่ยวกับความยากลำบาก อุปสรรค การขัดขวางและความสำเร็จในการทำงานหนึ่งเพื่อพระเจ้า มีสิ่งหนึ่งที่แน่นอน มัน ไม่ใช่เรื่องง่าย มันไม่เคยง่ายเลย เอสราไม่เคยมีอิทธิฤทธิ์ในการปรนนิบัติในพระวิหารใหญ่โตที่ ถูกสถาปนาอย่างมั่นคงเลย พระวิหารของเขามีขนาดเล็ก สักส่วนพอประมาณ และมีอิทธิพล จำกัด

แม้ไม่ถูกกล่าวถึงโดยตรง มีความหมายโดยนัยที่ลึกซึ้งซึ่งหลายประการของหนังสือเอสรา พวกยิวประมาณ 50,000 คนซึ่งรวมถึงข้าราชการด้วยกลับคืนสู่แผ่นดินนั้นในฐานะผู้ บุกเบิกของการฟื้นฟู อย่างไรก็ตาม แน่ใจว่ามียิวจำนวนมากเป็นล้านที่ยังกระจายอยู่ในจักรวรรดิ บาบิโลน หลังจากความสะเทือนใจของการย้ายถิ่นฐานและการปรับตัวทางวัฒนธรรม พวกเขา ก็เริ่มเจริญมั่งคั่งขึ้นและมีชีวิตอยู่อย่างสะดวกสบายในโลกของคนต่างชาติ

แม้พวกเขาปากบอกรักศาสนาユดาและมรดกตกทอดฝ่ายวิญญาณของพวกเขา พวกเขา ส่วนใหญ่ก็ไม่สนใจในการกลับมาเมื่อถึงเวลา พวกเขาสบายกับการหาเงินในบาบิโลน พวกเขา มีระบบธรรมศาลาของตัวเองซึ่งพวกเขาได้คิดค้นขึ้นมา การฟื้นฟูงานของพระเจ้าที่เยรูซาเล็ม แม้มีความสำคัญก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญอันดับแรกสุดของพวกเขา พวกเขาหลายคนส่งเงิน ไป สนับสนุนงานฟื้นฟู แต่พวกเขาเองกลับไม่เต็มใจไป พวกเขาสุขสบายในที่ๆพวกเขาอยู่มากเกิน ไป ความคล้ายคลึงกับคริสเตียนในปัจจุบันและการทำให้พระมหากษัตริย์สำเร็จก็ชัดเจนเหลือ เกิน เอสราบันทึกรากลับคืนสู่ปาเลสไตน์ของคนที่อ่อนแอซึ่งมีใจเพื่อพระเจ้าและการฟื้นฟูงาน ของพระองค์

ภาพรวมของเอสรา 1: เอสราบทที่ 1 และ 2 นำเสนอภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของ การกลับมาของคนส่วนที่เหลือกลุ่มแรก การจัดเตรียมใจของไซรัส โดยพระเจ้าปราคฐ์ชัดเจน

อสร 1:1 ในปีแรกแห่งรัชกาลไซรัสมหาราชแห่งเปอร์เซีย เพื่อพระวณะ ของพระเยโฮวาห์ทางปากของเยเรมีย์จะสำเร็จ พระเยโฮวาห์ทรงรับเราจิตใจของไซรัสมหาราช แห่งเปอร์เซีย กษัตริย์จึงทรงมีประกาศตลอดราชอาณาจักรของพระองค์ และบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรลงด้วยว่า ข้อนี้กล่าวถึงเรื่องการเมืองระหว่างประเทศ จักรวรรดิบาบิโลน ได้ซึมซับ จักรวรรดิอัสซีเรียเข้าไปแล้ว ก่อนเหตุการณ์ต่างๆของหนังสือเอสราไม่นาน บาบิโลนก็ถูกพิชิต โดยจักรวรรดิเปอร์เซีย ผู้ปกครองของจักรวรรดิใหญ่โตแบบผสมกันนี้คือไซรัส วลีที่กล่าวถึงปีที่ หนึ่งของไซรัสไม่ได้หมายถึงปีแรกที่เขาเป็นกษัตริย์ แต่หมายถึงปีแรกที่บาบิโลนตกอยู่ภายใต้ การปกครองของเขา สองข้อสุดท้ายของ 2 พงศาวดาร (36:22-23) กล่าวถึงรายละเอียดเดียวกันนี้ ซึ่งเป็นการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า

เยเรมีย์ได้พยากรณ์ไถ่กู้การเริ่มต้นของการตกเป็นเชลยยังบาบิโลนว่า มันจะกินเวลาเจ็ดสิบปี (เยเรมีย์ 25:11-12) บัดนี้เพื่อทำให้มันสำเร็จ สิ่งหนึ่งที่นำอัศจรรย์ได้เกิดขึ้น พระเจ้าเองทรง “รับเราจิตใจของไซรัสมหาราชแห่งเปอร์เซีย” โดยตรง พระเจ้าทรงคลายกษัตริย์ต่างชาติที่นับถือ พระต่างตัวของคัมภีร์นี้ให้อนุญาตให้พวกยิวกลับไปยังแผ่นดินเกิดของพวกเขา ไซรัสจึงออกคำประกาศหนึ่ง บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและให้แจกจ่ายไปทั่วจักรวรรดิอันกว้างใหญ่ไพศาลของเขา

อสร 1:2 "ไซรัสมหาราชแห่งเปอร์เซียตรัสดังนี้ว่า `พระเยโฮวาห์พระเจ้าของฟ้าสวรรค์ได้พระราชทานบรรดาราชอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลกแก่เรา และพระองค์ทรงกำชับให้เราสร้างพระนิเวศให้พระองค์ที่เยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ในยูดาห์ เราไม่ได้ถูกบอกอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงคลายไซรัสอย่างไร อย่างไรก็ตาม ประมาณ 175 ปีก่อนหน้านั้น พระเจ้าได้ทรงคลายอิสยาห์ให้เขียนเกี่ยวกับไซรัสและการที่สักวันหนึ่งเขาจะให้การสนับสนุนการสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่และโดยเฉพาะพระวิหารที่นั่น ดู อิสยาห์ 44:28 – 45:1-4 มันเป็นไปได้อย่างยิ่ง

ที่ว่าไซรัสได้ทราบถึงคำพยากรณ์นี้และอาจได้อ่านหนังสืออิสยาห์เองด้วยซ้ำ อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าทรงบรรเทาจิตใจของไซรัสผ่านการที่เขาได้อ่านพระวจนะของพระองค์

อสร 1:3 **มีผู้ใดในท่ามกลางท่านทั้งหลายที่เป็นประชาชนของพระองค์** ขอพระเจ้าของเขาสถิตกับเขา และขอให้เขาขึ้นไปยังเยรูซาเล็มซึ่งอยู่ในยูดาห์และสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล (คือพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า) ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม ไซรัสจึงออกหนังสือเชิญไปทั่วทั้งจักรวรรดิของเขาเพื่อให้ผู้ใดก็ตามที่เป็นประชาชนขององค์พระผู้เป็นเจ้า (นั่นคือ พวกยิว) กลับไปยังเยรูซาเล็มเพื่อช่วยเหลือในการฟื้นฟูและการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ พระหัตถ์แห่งการเตรียมของพระเจ้าปรากฏชัดเจนในการกระทำครั้งนี้ ไซรัสเป็นผู้ปกครองของประชาชาติที่ทรงอำนาจที่สุดบนพื้นพิภพในสมัยนั้น ผู้ปกครองที่มีอำนาจเด็ดขาดซึ่งเป็นคนต่างชาติผู้นี้ก็กระชั้นชิดและเชิญชวนประชาชนชาวยิวให้กลับไปยังแผ่นดินของพวกเขา นอกจากนี้ในการกล่าวถึงพระเยโฮวาห์พระเจ้า เขาก็หมายความว่าพระองค์ท่านนั้นทรงเป็นพระเจ้า นั่นเป็นคำกล่าวยอมรับอันน่าทึ่งจากคนนับถือพระต่างดาวคนหนึ่งที่น่าจะเป็นคนนับถือรูปเคารพด้วย ถึงกระนั้นพระเจ้าก็ทรงบรรเทาจิตใจของเขาเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระองค์ จนไซรัสเต็มใจเชิญชวนพวกยิวให้สร้างพระวิหารของพวกเขาขึ้นใหม่

อสร 1:4 **และคนใดก็ตามที่เหลื่ออยู่ไม่ว่าเขาจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใด ขอให้คน** ซึ่งอยู่ในที่ของเขาช่วยเขาด้วยเงินและด้วยทองคำ ด้วยข้าวของและสัตว์ นอกเหนือจากเครื่องบูชาตามใจสมัครสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม" นอกจากนี้ไซรัสยังกระชั้นชิดพวกยิวที่เลือกที่จะอยู่ต่อให้ส่งเงินสนับสนุนให้แก่คนเหล่านั้นที่จะรับผิดชอบภารกิจนั้นด้วย พวกยิวส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ไปก็ถูกกระชั้นชิดขอให้จัดหาสิ่งใดก็ตามที่จำเป็นสำหรับ 'พวกนักบุกเบิกที่สัตย์จริง' ซึ่งเต็มใจเดินทางอย่างเสียดสละครั้งนี้ นอกจากนี้ไซรัสยังกระชั้นชิดพวกยิวแห่งจักรวรรดินั้นให้ถวาย "เครื่องบูชาตามใจสมัครสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม" เพิ่มเติมด้วย

อสร 1:5-6 แล้วประมุขของบรรพบุรุษแห่งยูดาห์และเบนยามินได้ลุกขึ้น ทั้งบรรดาปุโรหิตและคนเลวี คือทุกคนที่พระเจ้าทรงเร้าจิตใจของเขาให้ไปสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม พระเจ้าไม่เพียงทรงเร้าจิตใจของไซรัสเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงเร้าจิตใจของพวกยิวที่อุทิศตัวซึ่งอาศัยอยู่ในจักรวรรดิเปอร์เซียที่กว้างใหญ่ด้วย มีหมายเหตุไว้ว่า พวกผู้นำของตระกูลยูดาห์และเบนยามินที่ตกเป็นเชลยพร้อมกับพวกปุโรหิตและคนเลวี “ได้ลุกขึ้น ... ไปสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม” พระเจ้าทรงเร้าจิตใจประชาชนของพระองค์เองเพื่อกลายเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่ยิ่งใหญ่ครั้งนี้ บางทีพระเจ้าทรงทำงานในใจของคนเหล่านั้นด้วยที่เพราะความบาปและความกลับสัตย์จึงไม่ได้ตอบสนอง

6 และทุกคนที่อยู่ใกล้เขาก็ได้ช่วยมือเขาด้วยเครื่องเงิน ด้วยทองคำ ด้วยข้าวของและด้วยสัตว์ และด้วยของมีค่า นอกเหนือจากทุกสิ่งที่ยาวนตามใจสมัคร ดังที่ไซรัสได้คะยั้นคะยอพวกยิวคนอื่นๆอีกหลายคนเริ่มถวายช่วยในภารกิจแห่งการสร้างพระวิหารของพวกเขาขึ้นใหม่ในแผ่นดินเกิดของบรรพบุรุษของพวกเขา

อสร 1:7-8 กษัตริย์ไซรัสถักทรงนำเครื่องใช้ของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ออกมา ซึ่งเป็นเครื่องใช้ที่เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงกวาดมาจากเยรูซาเล็ม และทรงเก็บไว้ในนิเวศแห่งพระของพระองค์ 8 ไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซียทรงนำสิ่งเหล่านี้ออกมาในความดูแลของมิตเรดาท สมุหพระคลัง ผู้นับออกให้แก่เซซบัสซาร์เจ้านายของยูดาห์

นอกจากนี้ไซรัสยังทราบด้วยว่าทองคำและเงินมากมายขนาดไหนซึ่งถูกใช้ที่พระวิหารเมื่อมันถูกยึดมาโดยคนบาบิโลนในช่วงการรุกรานสามครั้งของพวกเขา จริงๆแล้วอยู่ในนิเวศแห่งพวกพระต่างดาวของจักรวรรดิบาบิโลนเดิม เขาจึงสั่งมิตเรดาท ‘สมุหพระคลัง’ ให้ส่งเครื่องใช้ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้กลับไปยังเยรูซาเล็ม สิ่งของเหล่านี้ถูก “นับ” (นั่นคือ ถูกจัดทำบัญชีให้แก่) “เซซบัสซาร์เจ้านายของยูดาห์” ชายชื่อเซซบัสซาร์ผู้นี้ถูกเชื่อว่าเป็นชื่อภาษาบาบิโลนของเศรุบบาเบลซึ่งเป็นหลานชายของเยโฮยาคิน หนึ่งในกษัตริย์องค์สุดท้ายของยูดาห์ (อ้างอิงไว้เอสรา 5:14, 16 กับฮักกัย 1:14) เขาเป็น (a) ผู้หนึ่งที่ถูกเร้าใจให้กลับไปยังเยรูซาเล็ม หรือเพราะเขาเป็น

ลูกหลาน โดยตรงของเชื้อพระวงศ์แห่งยูดาห์ (b) เขาจึงถูกสั่งให้กลับมา อย่างไรก็ตามสมมติว่า เซซบัสซาร์และเศรบบาเบลเป็นคนๆเดียวกัน ฮักกัย 1:14 ก็กล่าวชัดเจนว่าพระเจ้าทรงเร้าจิตใจของเขาจริงๆสำหรับงานที่รออยู่

อสร 1:9-11 และนี่เป็นจำนวนของสิ่งเหล่านั้น อ่างทองคำสามสิบ อ่างเงินหนึ่งพัน มิดยี่สิบเก้าเล่ม 10 ชามทองคำสามสิบ ชามเงินอีกชนิดหนึ่งมีสี่ร้อยสิบ และภาชนะอย่างอื่นหนึ่งพัน 11 ภาชนะที่ทำด้วยทองคำและทำด้วยเงินทั้งสิ้นรวมห้าพันสี่ร้อย ทั้งหมดนี้เซซบัสซาร์ได้นำขึ้นมา เมื่อได้นำพวกเขลยขึ้นมาจากบาบิโลนถึงกรุงเยรูซาเล็ม

เพราะความศักดิ์สิทธิ์และมูลค่าที่เป็นเงินของพวกมัน จึงมีการบันทึกอย่างชัดเจนว่า ภาชนะที่ขึ้นถูกส่งกลับไปยังเยรูซาเล็ม อ่างทองคำและอ่างเงินอาจเคยถูกใช้เป็นภาชนะใส่น้ำสำหรับการชำระล้างที่พระวิหาร ชามทองคำและชามเงินอาจเคยถูกใช้เพื่อเก็บเลือดของเครื่องสัตวบูชาต่างๆซึ่งจะต้องถูกประพรมบนแท่นบูชา นั่น มีดทองคำและมีดเงินอาจเป็นมีดที่ถูกใช้ในการเฉือนและหั่นสัตว์เหล่านั้นที่ถูกถวายเป็นเครื่องสัตวบูชาต่างๆ รวมกันทั้งหมดภาชนะศักดิ์สิทธิ์ 5,400 ชิ้นถูกสั่งให้ส่งไปพร้อมกับเซซบัสซาร์ (เศรบบาเบล) กลับไปยังเยรูซาเล็ม

*ภาพรวมของเอสรา 2: บทที่ 2 ให้รายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่กลับไป
ไปในชนส่วนที่เหลือพวกแรก*

อสร 2:1-2 ต่อไปนี้เป็นประชาชนแห่งมณฑลที่ขึ้นมาจากการเป็นเชลยในพวกที่ถูกกวาดไป ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้กวาดเอาไปเป็นเชลยยังบาบิโลน และกลับไปยังเยรูซาเล็มและยูดาห์ ต่างก็ไปยังเมืองของตน 2 เขาทั้งหลายมากับเศรบบาเบลคือ เยชูอา เนหะมีย์ เสโรอาห์ เรเอไลยาห์ โมรเดคัย บิลชาน มิสปาร์ บิกวัย เรฮูม และบาอานาห์ จำนวนผู้ชายของประชาชนอิสราเอลคือ

คำว่า *มณฑล* อาจเป็นคำเรียกทั่วไปที่หมายถึงคนเหล่านั้นที่ไป มันแตกออกมาจากคำที่มีความหมายว่าห้องที่ปกครอง มีการกล่าวถึงเนหะมีย์และโมรเดคัยพร้อมกับคนอื่นๆด้วย บางคนคาดเดาว่าสองคนนี้คือ เนหะมีย์คนสำคัญที่ต่อมาสรางกำแพงกรุงขีนใหม่และโมรเดคัยผู้เป็นลูกของเอสเธอร์

ตามลำดับเวลาแล้ว มันอาจเป็นไปได้ที่โมรเดคัยที่ว่าเป็นนี่คือคนเดียวกับในหนังสือเอสเธอร์ แม้ว่าเขาไม่ต้องกลับไปด้วยก็ตาม อย่างไรก็ตาม มันคืออย่างน้อยอีกเก้าสิบปีต่อมาเนหะมีย์ถึงจะเริ่มภารกิจของตน มันจึงทำให้ไม่น่าเป็นไปได้ที่เขาทั้งสองคือคนๆเดียวกัน นอกจากนี้เป็นไปได้อีกเช่นกันว่าโมรเดคัยที่ว่าเป็นนี้ไม่ใช่คนเดียวกับลูกของเอสเธอร์ด้วย

อสร 2:3-35 คนปาโรซ สองพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบสองคน 4 คนเซฟาทิยาห์ สามร้อยเจ็ดสิบสองคน 5 คนอาราห์ เจ็ดร้อยเจ็ดสิบห้าคน 6 คนปาห์ทโมอัป คือลูกหลานของเยชูอา และโยอาบ สองพันแปดร้อยสิบสองคน 7 คนเอลาม หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบสี่คน 8 คนศัทธู เก้าร้อยสี่สิบห้าคน 9 คนศักคัย เจ็ดร้อยหกสิบคน 10 คนบานี หกร้อยสี่สิบสองคน 11 คนเบบัย หกร้อยยี่สิบสามคน 12 คนอัสดาด หนึ่งพันสองร้อยยี่สิบสองคน 13 คนอาโดนีคัม หกร้อยหกสิบหกคน 14 คนบิกวัย สองพันห้าสิบหกคน 15 คนอาดิน สี่ร้อยห้าสิบสี่คน 16 คนอาเทอร์คือของเฮเซคิยาห์ เก้าสิบแปดคน 17 คนเบไซ สามร้อยยี่สิบสามคน 18 คนโยราห์ หนึ่งร้อยสิบสองคน 19 คนฮาซุม สองร้อยยี่สิบสามคน 20 คนกิบบาร์ เก้าสิบห้าคน 21 คนชาวเบชเลเฮม หนึ่งร้อยยี่สิบสามคน 22 ชาวเนโทฟาห์ ห้าสิบหกคน 23 ชาวอานาโธท หนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน 24 คนอัสมาเวท สี่สิบสองคน 25 คนชาวคีรียาทอาริม ชาวเคเฟิราห์ และชาวเบเอโรท เจ็ดร้อยสี่สิบสามคน 26 คนชาวรามาห์ และชาวเกบา หกร้อยยี่สิบเอ็ดคน 27 ชาวมิคมาส หนึ่งร้อยยี่สิบสองคน 28 ชาวเบชเอลและชาวอัย สองร้อยยี่สิบสามคน 29 คนชาวเนโบ ห้าสิบสองคน 30 คนชาวมักบิช หนึ่งร้อยห้าสิบหกคน 31 คนเอลามอีกคนหนึ่ง หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบสี่คน 32 คนชาวฮาริม สามร้อยยี่สิบคน 33 คนชาวโลด ชาวฮาดิด และชาวโอโน เจ็ดร้อยยี่สิบห้าคน 34 คนชาวเยรีโค สามร้อยยี่สิบห้าคน 35 คนเสนาอาห์ สามพันหกร้อยสามสิบคน

มีการแจกแจงรายชื่อคนส่วนที่เหลือ ในบางกรณีชื่อคนที่กลับไปก็เป็นชื่อครอบครัว ในกรณีอื่นๆชื่อเหล่านั้นก็เป็นชื่อเมืองต่างๆในอิสราเอลซึ่งเป็นที่ๆพวกเขาจากมา เช่น คีริยาทอาริม เบธเลเฮม เบธเอล และเยรีโค

อสร 2:36-39 **บรรดาปุโรหิตคือ** คนเยดาياهو วงศ์วานเยชูอา เก้าร้อยเจ็ดสิบสามคน 37 คนอิมเมอร์ หนึ่งพันห้าสิบสองคน 38 คนปาซเซอร์ หนึ่งพันสองร้อยสี่สิบเจ็ดคน 39 คนฮาริม หนึ่งพันสิบเจ็ดคน

เห็นได้ชัดว่า 4,289 คนของลูกหลานของเชื้อสายปุโรหิตได้กลับไป นั่นคิดเป็นสัดส่วนที่ใหญ่โตของคนทั้งหมดที่กลับไป จึงสังเกตชื่อ *ปาซเซอร์* ทำให้เรานึกถึงปุโรหิตที่เยรูซาเล็มผู้ทรमानและข่มเหงเยเรมีย์ ดู เยเรมีย์ 20:1-6

อสร 2:40-42 **คนเลวีคือ** คนเยชูอาและซัดมีเอล ฝ่ายคนโฮดาเวียห์ เจ็ดสิบสี่คน 41 พวกนักร้องคือ คนอาสาฟ หนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน 42 ลูกหลานคนเผ่าประตูกือ คนซัลลุม คนอาเทอร์ คนทัลโมน คนอักซูป คนฮาทิธา และคนโซบัย รวมกันหนึ่งร้อยสามสิบเก้าคน

คนเลวีที่ได้กลับไปถูกให้รายชื่อไว้ น่าแปลกที่ว่ามีคนเลวีแค่ 341 คนถูกให้รายชื่อไว้ว่าได้กลับไป ขณะที่ในสมัยของดาวิดมีคนเลวี 38,000 คน ดู 1 พงศาวดาร 23:3

อสร 2:43-54 **คนใช้ประจำพระวิหาร คือ**คนสี่หะ คนฮาสุฟา คนทับบาโอท 44 คนเคโรส คนสืออาฮา คนพาโดน 45 คนเลบานาห์ คนฮากาบาห์ คนอักซูป 46 คนฮากาบ คนซัลมัย คนฮานัน 47 คนกิดเดล คนกาฮาร์ คนเรอياهو 48 คนเรซีน คนเนโคดา คนกัสซาม 49 คนอูตซาห์ คนปาเสอาห์ คนเบสัย 50 คนอัสนาห์ คนเมอูนิม คนเนฟิลิม 51 คนบัคบุก คนฮาอูฟา คนฮารฮูร์ 52 คนบัลลุต คนเมหิดา คนฮารซา 53 คนบารโซส คนลิสธา คนเทมาห์ 54 คนเนซียาห์ และคนฮาทิฟฟา

พวกเนธินิมคือ คนใช้ของคนเลวี ซึ่งอาจเป็นชาวกิเบโอนที่เข้ามาเข้าพวกด้วยของโยชูวา 9
เอสรา 2:25 หมายความว่าคนเนธินิม 392 คน (ซึ่งรวมถึงพวกคนใช้ของซาโลมอนด้วย) ได้กลับไป
ไป นั่นอาจมีจำนวนมากกว่าคนเลวีเอง

อสร 2:55-60 ลูกหลานข้าราชการของซาโลมอนคือ คนโสทัย คนโสเฟเรท คน
เปรุดา 56 คนยาอาลาห์ คนดาร์โคน คนกิดเดล 57 คนเซฟาทิยาห์ คนฮัทซิด คนโปเครทแห่งซา
บาอิม และคนอามี 58 คนใช้ประจำพระวิหารและลูกหลานของข้าราชการของซาโลมอนทั้งสิ้น
เป็นสามร้อยเก้าสิบสองคน 59 ต่อไปนี้เป็นบรรดาผู้ที่ขึ้นมาจากเทลเมลาห์ เทลฮารซา เศรุบ อัด
ดาน และอิมเมอร์ แต่เขาพิสูจน์เรือนบรรพบุรุษของเขาหรือเชื้อสายของเขาไม่ได้ว่าเขาเป็นคน
อิสราเอลหรือไม่ 60 คือคนเดไลยาห์ คนโทบิอาห์ และคนเนโคดา รวมหกร้อยห้าสิบสองคน

พวกคนใช้ของซาโลมอนที่กลับไปจำนวนเพิ่มเติมและคนเนธินิมถูกแจกแจงรายชื่อ

อสร 2:61-63 และจากลูกหลานของปุโรหิตด้วยคือ คนฮาบายาห์ คนฮักโซส
และคนบารซิลลัย ผู้ได้ภรรยาจากบุตรสาวของบารซิลลัย คนกิเลอาด จึงได้ชื่อตามนั้น 62 คน
เหล่านี้เมื่อค้นหาชื่อในทะเบียนที่เขาขึ้นไว้ในสามะโนคร้วเชื้อสายก็ไม่พบ จึงถือว่าเป็นมลทิน
และถูกตัดออกจากตำแหน่งปุโรหิต 63 ผู้ว่าราชการเมืองสั่งเขามิให้รับประทานอาหารบริสุทธิ์
ที่สุด จนกว่าจะมีปุโรหิตที่จะปรึกษากับอูริมและทุมมิมเสียก่อน

คนอื่นๆที่อ้างว่าเป็นเชื้อสายของปุโรหิตแต่ไม่มีเอกสารยืนยันก็ถูกหมายเหตุไว้เช่นกัน
พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้ทำหน้าที่ปรนนิบัติในฐานะปุโรหิต นอกจากนี้ ทิรซารา (ผู้ว่า
ราชการเมือง) ยังกล่าวว่าพวกเขาไม่สามารถรับประทานอาหารของปุโรหิตได้ “จนกว่าจะมี
ปุโรหิตที่จะปรึกษากับอูริมและทุมมิมเสียก่อน”

เห็นได้ชัดว่าเมื่อมหาปุโรหิตคนหนึ่งที่มีคุณสมบัติครบถ้วนถูกเจิมตั้งให้ทำหน้าที่
ปรนนิบัติ เขาซึ่งใช้อูริมและทุมมิมก็จะแยกแยะได้ว่าใครเป็นปุโรหิตที่แท้จริงและพวกเขาเป็น
คนตระกูลไหน คำว่า ทิรซารา เป็นคำภาษาเปอร์เซียที่หมายถึงผู้ว่าราชการเมือง – เห็นได้ชัดว่า
คือ เศรุบบาเบล

อสร 2:64-65 ชุมมุนชนทั้งหมดรวมกันมี สี่หมื่นสองพันสามร้อยหกสิบคน
65 นอกเหนือจากคนใช้ชายหญิงซึ่งมีอยู่เจ็ดพันสามร้อยสามสิบเจ็ดคน และเขามีนักร้องชาย
หญิงสองร้อยคน

“ชุมมุนชน” ทั้งหมดรวมกันซึ่งเห็นได้ชัดว่ารวมถึงคนเหล่านั้นที่มีสถานะต่ำกว่า เช่น
พวกเนธินิมและพวกคนใช้ของซาโลมอน รวมทั้งหมด 42,360 คน นอกจากนี้พวกเขายังพาเหล่า
คนรับใช้ของพวกเขามาด้วยซึ่งรวมเข้าอีก 7,330 คนและ “นักร้องชายหญิง” อีก 200 คน ยอด
รวมทั้งหมดคือ 49,890 คน เราควรหมายเหตุไว้ว่าจำนวนคนแต่ละกลุ่มที่รวมเข้าด้วยกันในบทนี้
ทั้งหมดมีเพียง 29,829 คน นักอธิบายพระคัมภีร์ชาวอิวหลายท่านยึดถือพระคัมภีร์ที่ว่าส่วนต่างตรง
นี้ก็คือ พวกอิวจากตระกูลอื่นๆที่กลับไปเช่นกัน

อสร 2:66-67 ม้าของเขามีเจ็ดร้อยสามสิบหกตัว ล่อของเขาสองร้อยสี่สิบห้าตัว
67 อูฐของเขาสี่ร้อยสามสิบห้าตัว และลาของเขาหกพันเจ็ดร้อยยี่สิบห้าตัว มีหมายเหตุเกี่ยวกับฝูง
สัตว์ที่พวกเขาเอามา คนที่กลับมาจากการเป็นเชลยนำม้ามา 736 ตัว ล่อ 245 ตัว อูฐ 435 ตัวและ
ลา 6,720 ตัว

อสร 2:68-69 ประมุขของบรรพบุรุษบางคน เมื่อเขามาถึงที่พระนิเวศของพระ
เยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม ได้ถวายตามใจสมัครเพื่อพระนิเวศของพระเจ้า เพื่อจะสร้างพระ
นิเวศขึ้นในที่เดิม 69 เขาถวายตามกำลังของเขาแก่กองทรัพย์เพื่อพระราชกิจ เป็นทองคำหก
หมื่นหนึ่งพันดาริก เงินห้าพันมาน และเครื่องแต่งกายบุโรหิตหนึ่งร้อยตัว พอไปถึงที่เยรูซาเล็ม
ในที่สุด “ประมุขของบรรพบุรุษบางคน” ก็ถวายทองคำและเงินปริมาณมหาศาลจากทรัพย์สิน
ของพวกเขาเอง (ทองคำ 61,000 ดาริกและเงิน 5,000 มาน) สำหรับการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่
พวกเขายังถวายเครื่องแต่งกายบุโรหิตหนึ่งร้อยชุดด้วย

อสร 2:70 บรรดาบุโรหิต คนเลวี ประชาชนส่วนหนึ่ง นักร้อง คนเฝ้าประตู
และคนใช้ประจำพระวิหารอยู่ตามเมืองของตน และอิสราเอลทั้งปวงอยู่ตามเมืองของเขา พอไป

ถึงพวกปุโรหิต คนเลวี คนเนธินิม นักร้อง คนเฝ้าประตูและพวกยิวคนอื่นๆที่เหลือก็กลับไป
อาศัยอยู่ในเมืองเหล่านั้นของบรรพบุรุษของพวกเขา

*ภาพรวมของเอสรา 3: บทที่สามของเอสราบันทึกเกี่ยวกับการที่พวกยิวที่กลับไปเริ่มการ
ฟื้นฟูการถวายเครื่องบูชาต่างๆและการถือเทศกาลเลี้ยงต่างๆตามที่มีกำหนดไว้ทันที แผนการ
ต่างๆถูกวางไว้เพื่อที่จะให้วัสดุต่างๆถูกส่งมอบและหลังจากนั้นไม่นาน งานก่อสร้างพระวิหาร
ขึ้นใหม่ก็เริ่มต้นขึ้น*

อสร 3:1 เมื่อมาถึงเดือนที่เจ็ดที่คนอิสราเอลอยู่ตามหัวเมือง ประชาชนได้
มาพร้อมหน้ากันที่เยรูซาเล็ม เดือนที่เจ็ดที่ว่านี้อาจเป็นตามปฏิทินยิวซึ่งจะตรงกับประมาณเดือน
ตุลาคม เห็นได้ชัดว่าพวกยิวเหล่านี้ได้เดินทางออกจากบาบิโลนในฤดูใบไม้ผลิของปีนั้นและไป
ถึงแถวเยรูซาเล็มในช่วงฤดูร้อน แน่แน่นอนว่าพวกเขาต้องจับจองที่อยู่อาศัยและตั้งรกรากเป็น
หลักแหล่ง วันสำคัญตามปฏิทินเลวีคือ เทศกาลอยู่เพิงซึ่งตรงกับประมาณวันที่หนึ่งของเดือน
ตุลาคม พวกเขา “ได้มาพร้อมหน้ากันที่เยรูซาเล็ม”

อสร 3:2-3 แล้วเยชูอาบุตรชายโยชาดักได้ลุกขึ้นพร้อมกับพวกปุโรหิตผู้เป็น
ญาติของเขาด้วยกัน กับเศรบบาเบลบุตรชายเฮซัลทิเอล พร้อมกับญาติของเขา และได้สร้างแท่น
บูชาของพระเจ้าแห่งอิสราเอล เพื่อถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่นนั้น ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติ
ของโมเสสคนของพระเจ้า 3 เขาได้ตั้งแท่นบูชาไว้บนฐาน เพราะความกลัวอยู่เหนือเขาเหตุด้วย
ชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินเหล่านั้น และเขาถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่นนั้นต่อพระเยโฮวาห์
เป็นเครื่องเผาบูชาเวลาเช้าและเวลาเย็น

มีบันทึกไว้ว่า *เยชูอา* (หรือเป็นที่รู้จักในชื่อ *โยชูวา*) ผู้เป็นปุโรหิตคนหนึ่งและเห็นได้ชัด
ว่ามีตำแหน่ง (มหา) ปุโรหิต “ได้ลุกขึ้น” พร้อมกับปุโรหิตคนอื่นๆ และ *เศรบบาเบล* (เชื้อพระ
วงศ์) พร้อมกับพี่น้องของเขาและพวกเขา “สร้างแท่นบูชาของพระเจ้าแห่งอิสราเอล เพื่อถวาย
เครื่องเผาบูชาบนแท่นนั้น ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสคนของพระเจ้า” เอสรา

บันทึกว่าพวกเขา “ตั้งแท่นบูชาไว้บนฐาน” สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยก็คือว่าพวกเขาวางแท่นบูชาใหม่
นี้ในที่เดียวกับที่แท่นบูชาเดิมของซาโลมอนเคยอยู่ มันอาจเป็นฐานของแท่นเดิมนั้นด้วยซ้ำและ
พวกเขาก็สร้างแท่นบูชาใหม่บนฐานนั้น

แม้ความยากลำบากไม่ได้ถูกหมายเหตุไว้จนกระทั่งบทที่ 4 พวกผู้นำยิวก็รู้สึกถึงการต่อ
ด้านแล้วและเห็นได้ชัดว่าอยากตั้งแท่นบูชาขึ้นก่อนความยากลำบากเกิดขึ้น “ชนชาติทั้งหลาย”
ที่วานีนี้หมายถึงคนสะมาเรียและดินแดนเหล่านั้นของคนต่างชาติที่อยู่ใกล้เคียง ซึ่งเป็นศัตรูตาม
ประวัติศาสตร์ของอิสราเอล พวกเขาจึงเริ่มถวายเครื่องบูชาต่างๆของคนเลวี ซึ่งรวมถึงเครื่อง
สัตวบูชาเวลาเช้าและเวลาเย็นด้วย ดู อพยพ 29:38-39

อสร 3:4-6 และเขาถือเทศกาลอยู่เพิงตามที่บันทึกไว้ และถวายเครื่องเผาบูชา
ประจำวันตามจำนวนที่กำหนดไว้ ตามธรรมเนียม อันเป็นหน้าที่เพิงทำทุกวัน 5 ต่อมาก็ถวาย
เครื่องเผาบูชาเนื่องนิศย์ ถวายเครื่องบูชาในวันขึ้นหนึ่งค่ำ และตามบรรดาเทศกาลกำหนดของ
พระเยโฮวาห์ที่ตั้งไว้ และถวายเครื่องบูชาของทุกคนที่ถวายตามใจสมัครแด่พระเยโฮวาห์ 6 เขา
เริ่มต้นถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ตั้งแต่วันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ด แต่เขายังมิได้วาง
รากฐานพระวิหารของพระเยโฮวาห์

วันสำคัญทางศาสนาแรกของฤดูใบไม้ร่วง นั่นคือ เทศกาลอยู่เพิง (สุคคท) ถูกถือปฏิบัติ
ในทันที ดู เลวีนิติ 23:34-42 เทศกาลเหล่านั้นกินเวลาแปดวัน พวกเขาถวายเครื่องบูชาต่างๆตามที่
มีกำหนดไว้ในพระคัมภีร์ตลอดทั้งแปดวันนั้น ดู กัณฑ์การวิถี 29:12-38

พวกเขาถวายเครื่องบูชาและเครื่องสัตวบูชาแบบต่างๆอีกครั้งอย่างตั้งใจตามที่กำหนด
ไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสส เราควรหมายเหตุไว้ว่าผู้สัตย์จรรยาสมัยฟื้นฟูเหล่านี้ตั้งอกตั้งใจที่จะ
เชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าในทุกรายละเอียดและปฏิบัติตามพระคัมภีร์ในทุกด้าน บทเรียน
หนึ่งอันทรงพลังจากประชาชนผู้อุทิศตัวเหล่านี้ของพระเจ้ายังมีอยู่จนทุกวันนี้

ตั้งแต่วันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ด (ตุลาคม) ซึ่งเป็นเวลาที่พวกเขาเตรียมแทนบูชานั้นเสร็จพอดี พวกเขาก็เริ่มถือทุกสิ่งทีพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้สำหรับพวกเขาในพระราชบัญญัติ อย่างไรก็ตาม เสดราหมายเหตุว่ารากฐานของพระวิหารยังไม่ได้ถูกวางเลย

อิส 3:7 เขาทั้งหลายจึงให้เงินแก่ช่างสกัดหิน และช่างไม้ และมอบอาหาร เครื่องดื่มและน้ำมันแก่คนไซดอนและคนไทระ เพื่อให้นำไม้สนสีดาร์มาจากเลบานอนไปถึงทะเลถึงเมืองยัฟฟา ตามที่เขาได้รับอนุญาตมาจากไซรัสมัตรีย์แห่งเปอร์เซีย

เงินทุนที่รวบรวมได้จากบรรดาผู้อุปถัมภ์ชาวยิวในบาบิโลนและอาจเป็นเงินทุนที่ไซรัสส่งมาด้วยบัดนี้ก็ถูกใช้เพื่อจ้างแรงงานและซื้อวัสดุต่างๆที่จำเป็นสำหรับการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ (จงระลึกว่าคนบาบิโลนได้ทำลายพระวิหารอย่างย่อยยับเมื่อประมาณ 50 ปีก่อนหน้านั้น การตกเป็นเชลยอย่างเป็นทางการกินเวลา 70 ปีโดยเริ่มต้นในปี 605 ก่อน ค.ศ. แต่ความพินาสในครั้งสุดท้ายเกิดขึ้นในประมาณปี 586 ก่อน ค.ศ.) เสดราบันทึกว่าคำสั่งถูกส่งไปยังไทระและไซดอนในเลบานอนให้ส่งไม้และไม้สนสีดาร์ที่จำเป็นมา ทั้งไทระและไซดอนอยู่ภายในจักรวรรดิเปอร์เซียเช่นกัน ไม่มีหมายเหตุไว้ว่ามีการส่งคำสั่งแยกต่างหากโดยไซรัสไปยังเลบานอนหรือไม่ อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่าพวกยิวเหล่านี้สามารถซื้อวัสดุต่างๆที่จำเป็นได้จากที่นั่น น่าสนใจที่ว่าพวกเขาให้ค่าตอบแทนเป็นวัตถุสิ่งของและไม่ใช่เงินหรือทองคำ

อิส 3:8-9 ในปีที่สองซึ่งเขามาถึงพระนิเวศแห่งพระเจ้าที่เยรูซาเล็ม ในเดือนที่สอง เศรฐบาเบลบุตรชายเซอัลทิเอล และเยชูอาบุตรชายโยชาดัก ได้ทำการตั้งต้นพร้อมพี่น้องของเขาที่เหลืออยู่ คือบรรดาปุโรหิตและคนเลวีและคนทั้งปวงซึ่งมาจากการเป็นเชลยยังเยรูซาเล็ม เขาได้เลือกตั้งคนเลวี ตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไป เพื่อให้ดูแลการงานของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ 9 และเยชูากับบุตรชายและพี่น้องของท่าน กับซัดมีเอลและบุตรชายของเขา คนของยูดาห์ รวมกันควบคุมคนงานในพระนิเวศแห่งพระเจ้า รวมกับบุตรชายเฮนาดัดพร้อมกับบุตรชายและญาติของเขาผู้เป็นคนเลวี

ปีที่สองที่ว่านี้อาจหมายถึงฤดูใบไม้ผลิถัดไปหรือหมายถึงปีถัดจากนั้นก็ได้อีก มีงานจัดเตรียมให้ต้องกระทำอีกมาก ที่ตั้งพระวิหารหลังเดิมของซาโลมอนต้องถูกเก็บกวาดเศษซากปรักหักพังออกไปเสีย แบบแปลนเฉพาะต่างๆต้องถูกร่างขึ้นมา วัสดุต่างๆต้องถูกขนส่งมาจากเลบานอน เหมือนหินประจำท้องถิ่นต้องสกัดและส่งมอบงานหิน เป็นไปได้ที่งานนั้นถูกเริ่มต้นขึ้นในฤดูใบไม้ผลิถัดมา อย่างไรก็ตาม การขนส่งวัสดุก่อสร้างอาจทำให้งานเริ่มต้นในฤดูใบไม้ผลิที่สองหลังจากที่พวกเขาได้กลับไปแล้ว “เดือนที่สอง” ที่ว่านี้อาจตรงกับเดือนพฤษภาคมของเรา

อีกครั้งที่เศรุบบาเบล (เจ้านายผู้เป็นเชื้อพระวงศ์) พร้อมกับเยชูอา (โยชูวา) มหาปุโรหิต นำในโครงการนี้ พวกเขาพร้อมกับคนเลวีอายุยี่สิบปีขึ้นไป (ดู 1 พงศาวดาร 23:24) กำกับดูแลงานก่อสร้างนี้ คำที่แปลว่า **ดูแล (นัทซัค)** มีความหมายตรงตัวว่า ‘กำกับดูแล’ ตามธรรมเนียมของคนเลวีที่มีกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ คนเลวีมีหน้าที่กำกับดูแลงานก่อสร้างดังกล่าว เห็นได้ชัดว่ากำลังคนที่จำเป็นต้องใช้ได้มาจาก “คนทั้งปวงซึ่งมาจากการเป็นเชลยยังเยรูซาเล็ม” แม้คนเลวีกำกับดูแลงานนั้น คนทั้งปวงที่กลับไปก็ถูกเกณฑ์เพื่อช่วยสร้างพระวิหารขึ้นใหม่

อสร 3:10-11 และเมื่อช่างก่อได้วางรากฐานของพระวิหารแห่งพระเยโฮวาห์ บรรดาปุโรหิตก็แต่งเครื่องยศออกมาพร้อมกับแตรและคนเลวี คนของอาสาฟพร้อมกับฉาบ ถวายสรรเสริญพระเยโฮวาห์ตามพระราชกำหนดของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล 11 และเขาร้องเพลงตอบกัน สรรเสริญและโมทนาแด่พระเยโฮวาห์ว่า "เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ต่ออิสราเอล" และประชาชนทั้งปวงก็โห่ร้องด้วยเสียงดังเมื่อเขาสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะว่ารากฐานของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์วางเสร็จแล้ว

พวกช่างก่อจึงเริ่มวางรากหินของพระวิหารที่จะถูกสร้างขึ้นใหม่ เมื่องานนั้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว พวกปุโรหิตก็แต่งเครื่องยศของตนพร้อมกับคนเลวีด้วย และพวกเขาเป่าแตรและตีฉาบในการสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าตามที่กำหนดไว้โดยดาวิดใน 1 พงศาวดาร 15:16, 25:1 พวกนักร้องประสานเสียงประจำพระวิหารที่เป็นคนเลวีก็ร้องเพลง “ตอบกัน” (ซึ่งบอกเป็นนัยว่า

ร้องเพลงโต้ตอบกันหรือตามลำดับก่อนหลัง) “สรรเสริญและโมทนาแก่พระเยโฮวาห์ว่า "เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ต่ออิสราเอล” เหล่าผู้สัตย์ธรรมัยฟื้นฟูที่มารวมตัวกันก็ร่วมวงในการโห่ร้องด้วยความชื่นชมยินดี (ลองคิดถึงเสียงเชียร์ของคนทั้งสนามกีฬาขนาดใหญ่ที่โห่ร้องดีใจเมื่อทีมเหย้าทำคะแนนได้) รากฐานของพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้าถูกวางเสร็จแล้ว งานก่อสร้างกำลังเริ่มต้นขึ้นแล้ว คนอิสราเอลจึงร่วมกันโห่ร้องสรรเสริญพระเจ้า

อิสรา 3:12-13 แต่ปุโรหิตและคนเลวีและประมุขของบรรพบุรุษเป็นอันมาก คือคนแก่ผู้ได้เห็นพระวิหารหลังก่อน เมื่อเขาเห็นรากฐานของพระวิหารหลังนี้ได้วางแล้ว ได้ร้องไห้ด้วยเสียงดัง คนเป็นอันมากได้โห่ร้องด้วยความชื่นบาน 13 ประชาชนจึงสังเกตไม่ได้ว่าไหนเป็นเสียงโห่ร้องด้วยความชื่นบาน และไหนเป็นเสียงประชาชนร้องไห้ เพราะประชาชนโห่ร้องเสียงดังมาก และเสียงนั้นก็ได้ยินไปไกล

อย่างไรก็ตาม พวกปุโรหิต คนเลวีและบรรดาคนที่กลับไปซึ่งเป็นผู้อาวุโสที่ได้เห็นพระวิหารของซาโลมอนหลังเดิมในสง่าราศีอันน่าตื่นตาที่ร้องไห้และคร่ำครวญอย่างเปิดเผย (และบางคนในพวกเดียวกันนี้ก็โห่ร้องด้วยความชื่นชมยินดี) การรุกรานครั้งสุดท้ายที่มีต่อกรุงเยรูซาเล็มโดยคนบาบิโลนได้เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 52 ปีก่อนหน้านั้น บางคนในหมู่ผู้สัตย์ธรรมัยอาวุโสเหล่านี้เคยเห็นพระวิหารหลังเดิมของซาโลมอนซึ่งเป็นหนึ่งในสิ่งมหัศจรรย์ของโลก สิ่งที่กำลังถูกสร้างขึ้นใหม่นี้เป็นเพียงเศษเสี้ยวของขนาดและความใหญ่โตโรฐานของพระวิหารหลังเดิมเท่านั้น การได้เห็นการก่อสร้างขึ้นใหม่ขนาดย่อมๆ เริ่มต้นขึ้นแล้วทำให้พวกเขาหวนระลึกถึงพระวิหารหลังเดิมในสง่าราศีของมันและพวกเขาก็ร้องไห้เมื่อพวกเขาระลึกถึงมัน เศคาริยาห์ผู้เขียนถึงช่วงเวลาและเหตุการณ์เหล่านี้หมายความว่า “ผู้ใดเล่าที่ดูหมิ่นวันแห่งการเล็กน้อย” (เศคาริยาห์ 4:10) นั่นคือ ผู้ใดละอายจุดเริ่มต้นอันเล็กน้อย เสียงในเยรูซาเล็มวันนั้นเป็นการผสมกันของฝูงชนส่วนหนึ่งที่โห่ร้องด้วยความยินดีและอีกส่วนหนึ่งที่ร้องไห้คร่ำครวญด้วยความโศกเศร้าเสียใจ ดังที่เอซราห์เผยเหตุไว้ “และเสียงนั้นก็ได้ยินไปไกล” – อาจโดยพวกศัตรูของประชาชนของพระเจ้าในพื้นที่เหล่านั้นที่อยู่ติดกัน

ภาพรวมของเอสรา 4: เมื่อโครงการก่อสร้างพระวิหารขึ้นใหม่เริ่มดำเนินการ การขัดขวางก็มาในเวลาไม่นาน บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้: (1) พวกปฏิบัติของพระวิหารในข้อ 1-5 และ (2) การก่อสร้างพระวิหารถูกขัดขวางในข้อ 6-24

อสร 4:1-3 เมื่อปฏิบัติของยูดาห์และเบนยามินได้ยินว่า ลูกหลานของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย กำลังสร้างพระวิหารถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล 2 เขาก็ทั้งหลายได้เข้ามาหาเศรุบบาเบลและประมุขของบรรพบุรุษและพูดกับเขาว่า "ให้เราสร้างด้วยกันกับท่าน เพราะว่าพวกเราแสวงหาพระเจ้าของท่านอย่างท่านทั้งหลาย และเราได้ถวายสัตวบูชาแด่พระองค์ตั้งแต่วันที่เอซาร์ฮัดโดนกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้นำเรามาที่นี่" 3 แต่เศรุบบาเบล เยชูอา และคนอื่นๆที่เป็นพวกประมุขของบรรพบุรุษที่เหลืออยู่ในอิสราเอล พูดกับเขาทั้งหลายว่า "ท่านทั้งหลายไม่มีส่วนกับเราในการสร้างพระนิเวศถวายแด่พระเจ้าของเรา แต่พวกเราจะสร้างแต่ลำพังถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตามที่กษัตริย์ไซรัสมหาราชแห่งเปอร์เซียทรงบัญชาไว้แก่เรา"

เมื่อการก่อสร้างพระวิหารขึ้นใหม่เริ่มเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาประชาชนเหล่านั้นที่เป็นเพื่อนบ้าน (ชาวสะมาเรียและชนต่างชาติทั้งหลายที่อยู่ใกล้เคียง) พวกเขาจึงมาและอยากมีส่วนในงานนี้ด้วย พวกเขาเสนอตัวที่จะร่วมก่อสร้างด้วยกัน ตรงนี้เรามีแบบอย่างที่ดีของการแยกออกของคริสตจักรตามพระคัมภีร์ คนเหล่านี้เป็นชาวสะมาเรียซึ่งไม่ได้นมัสการพระเจ้าตามพระคัมภีร์

นอกจากนี้ คนเหล่านี้ยังเกี่ยวข้องกับนักราชรูปเคารพพร้อมกับการนมัสการพระเยโฮวาห์แต่ปากด้วย พวกเขาเป็นคนที่อ้อมขอมฝ่ายวิญญาณอย่างสิ้นเชิง พวกเขาเป็นลูกครึ่งยิวครึ่งต่างชาติซึ่งได้มาตั้งรกรากในอาณาจักรฝ่ายเหนือหลังจากการกวาดเป็นเชลยโดยคนอัสซีเรียในประมาณปี 722 ก่อน ค.ศ. ดู 2 พงศกษัตริย์ 17:24

การตอบสนองของเศรฐบาเบลและโยชูวาจริงๆแล้วก็คือ ไม่ยอมมีส่วนร่วมด้วยเลย “แต่พวกเราจะสร้างแต่ลำพังถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตามที่กษัตริย์ไชรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซียทรงบัญชาไว้แก่เรา” เศรฐบาเบลจึงแสดงให้เห็นแบบอย่างหนึ่งที่ชัดเจนของการแยกออกตามพระคัมภีร์จากการละทิ้งความจริง เขาไม่ยอมร่วมมือกับคนเหล่านั้นที่ไม่ดำเนินตามพระคัมภีร์

อสร 4:4-5 แล้วประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นได้กระทำให้ประชาชนยูดาห์ที่อดอย และרבกวนพวกเขาในการสร้าง 5 และได้จ้างที่ปรึกษาไว้ขัดขวางเขาเพื่อมิให้เขาสมหวังตามจุดประสงค์ของเขา ตลอดรัชสมัยของไชรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย แม้ถึงรัชกาลของดารีอัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย

ผลที่ตามมาก็คือ (ไม่ใช่เพราะมูลเหตุส่วนตัว แต่เพราะหลักการตามพระคัมภีร์) “ประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นได้กระทำให้ประชาชนยูดาห์ที่อดอย และרבกวนพวกเขาในการสร้าง” แม้ไม่ได้ถูกบันทึกไว้อย่างเฉพาะเจาะจง เห็นได้ชัดว่าพวกเขาข่มขู่คนงาน พยายามแทรกแซงในการส่งมอบวัสดุจากเลบานอน และขัดขวางงานก่อสร้างนี้โดยรวม นอกจากนี้ พวกเขาจ้าง “จ้างที่ปรึกษาไว้ขัดขวางเขา” ความหมายก็คือว่า พวกเขาหาทนายมายื่นคำร้องและคำสั่งต่างๆเพื่อต่อต้านโครงการนี้ นี่เท่ากับว่าพวกเขาไปศาลเพื่อพยายามหยุดยั้งงานนี้ พวกเขาทำเช่นนี้ต่อไปตลอดช่วงเวลาที่เหลือของรัชกาลของไชรัสผู้ซึ่งเห็นได้ชัดว่าเมินเฉยพวกเขา อย่างไรก็ตาม พวกเขาทำเช่นนี้ด้วยกับผู้ที่สืบทอดต่อจากเขาซึ่งน่าเสียดายที่เขาได้รับอิทธิพลจนต่อต้านพวกยิวส่วนที่เหลือเหล่านั้น นี่เป็นภาพที่แสดงถึงซาตานและวิธีการทำงานแบบปกติของมัน มันจะหาวิธีการใดก็ได้ที่จะขัดขวางและยับยั้งงานของพระเจ้า

อสร 4:6-10 และในรัชกาลอาหสุเอรัส ต้นรัชกาลของพระองค์ เขาทั้งหลายได้เขียนฟ้องชาวยูดาห์และเยรูซาเล็ม 7 และในรัชสมัยของอารทาเซอร์ซีสนั้น บิชลาม มิทเรดาท และทาเบเอล และพวกภาคีทั้งปวงของเขาได้เขียนไปทูลอารทาเซอร์ซีสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย ภูิกานันได้เขียนขึ้นเป็นอักษรอาร์มแล้วก็แปลเป็นภาษาอาร์ม

ขณะเดียวกัน ไชรัสก็ไม่อยู่แล้ว ในข้อ 6 มีการกล่าวถึง *อาหฺสุเอรัส* นี่น่าจะเป็นกษัตริย์ของเปอร์เซียผู้ซึ่งมีนามว่าแคมบิเซสด้วย *อารทาเซอร์ซีส* ของข้อ 7 อาจเป็นคนเดียวกันนั้นด้วย อันที่จริงชื่อ *อารทาเซอร์ซีส* เป็นชื่อตำแหน่งที่ตั้งให้แก่บรรดากษัตริย์เปอร์เซียมากกว่าเป็นชื่อๆ หนึ่งซึ่งคล้ายกับชื่อตำแหน่งซีซาร์ของคนโรมสมัยต่อมา

8 เรสุมผู้บังคับบัญชา และชิมชัยอาลักษณ์ได้เขียนหนังสือปรักปรำเยรูซาเล็มถวาย กษัตริย์อารทาเซอร์ซีสดังต่อไปนี้ 9 แล้วเรสุมผู้บังคับบัญชา ชิมชัยอาลักษณ์ กับภาคีทั้งปวงของท่าน และชาวดินา คนอาฟอรัสเซคา คนทาร์เปลี คนอาฟอรัสซี คนเอเรก ชาวบาบิโลน ชาวสุตา คนเดฮาวาห์ และคนเอลาม 10 และคนประชาชาติอื่นๆ ผู้ซึ่งโอสันปาร์ เจ้านายผู้ใหญ่ได้ส่งมาให้ตั้งอยู่ในหัวเมืองสะมาเรีย และในสวนที่เหลือของมณฑลทางฟากแม่น้ำข้างนี้ เป็นต้น

เหล่าศัตรูของพวกยิวจึงยื่นคำร้องเป็นทางการต่อกษัตริย์องค์ใหม่นี้ โดย “เขียนฟ้องชาวยูดาห์และเยรูซาเล็ม” คนสำคัญๆหลายคนที่ยื่นฟ้องด้วยถูกหมายเหตุไว้ มีกล่าวถึงด้วยว่าจดหมายฉบับนี้ถูกเขียนเป็นภาษาซีเรีย (ภาษาทางการของภูมิภาคนั้น) ต่อมานี้จะกลายเป็นภาษาอาร์มซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันของสมัยพระเยซูในอิสราเอล

การเอ่ยถึงสะมาเรียเป็นการกล่าวถึงมันครั้งแรกในสมัยหลังการฟื้นฟู มันหมายถึงชนลูกผสมผู้ซึ่งอาศัยอยู่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออกของเยรูซาเล็มและเป็นผู้โดดเด่นในสมัยพระเยซู วลี “ฟากแม่น้ำข้างนี้” เป็นสำนวนที่หมายถึงดินแดนเหล่านั้นที่อยู่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส โอสันปาร์ที่ว่านี้อาจเป็นเซนนาเคอริบตามการเรียกในพระคัมภีร์หรืออาจเป็นอาซุรบานิปัล ซึ่งทั้งคู่เป็นกษัตริย์อัสซีเรีย

อสร 4:11-16 และนี่เป็นสำเนาจดหมายที่เขาส่งไปถึงพระองค์ คือถึงกษัตริย์อารทาเซอร์ซีสว่า "ขอกราบทูล ข้าราชการของพระองค์ คือคนของมณฑลฟากแม่น้ำข้างนี้ เป็นต้น 12 บัดนี้ขอ กษัตริย์ทรงทราบ ว่า พวกยิวซึ่งมาจากพระองค์มาหาข้าพระองค์นั้นได้ไปยังเยรูซาเล็ม เขากำลังก่อสร้างเมืองที่มักกบฏและชั่วร้ายขึ้นใหม่ เขากำลังจะทำกำแพงเมืองเสร็จ และซ่อมแซมรากฐาน

จดหมายร้องเรียนได้ถูกส่งไปพร้อมกับข้อความบิดเบือนต่างๆและความไม่ซื่อตรงซึ่งๆหน้าในการกล่าวหาพวกยิว มันไม่เป็นความจริงเลย นอกจากการเรียกพวกเขาว่า “มักกบฏและชั่วร้าย” แล้ว ข้อกล่าวหาที่ว่าพวกเขากำลังสร้างกำแพงกรุงเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่ก็เป็นคำโกหกซึ่งๆหน้าด้วย (ข้อกล่าวหาเรื่องการสร้างกำแพงขึ้นมาใหม่มีความหมายโดยนัยทางการเมืองและทางทหารอย่างรุนแรง กำแพงนครในสมัยโบราณเป็นระบบป้องกันทางทหารที่สำคัญอย่างหนึ่งและเปิดโอกาสให้นครหนึ่งลุกฮือทางการเมืองได้)

พวกศัตรูชาวสะมาเรียกล่าวหาอีกว่าหากงานนี้ดำเนินต่อไป พวกยิวก็จะเลิกจ่ายภาษีอันเป็นภาระของตนซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อ “เงินรายได้ของหลวง (กษัตริย์ต่างๆ)” พวกเขาอ้างอย่างน่าเชื่อถือและอย่างคนหน้าซื่อใจคดต่อไปว่าพวกเขาไม่อยากจะเห็นกษัตริย์เปอร์เซียของคัมนี้เสื่อมเกียรติ (ความจริงก็คือ พวกเขาน่าจะเกลียดชังเขา) พวกเขาจึงแนะนำกษัตริย์เปอร์เซียให้ค้นดูบันทึกต่างๆและหมายเหตุว่าพวกยิวในสมัยก่อนหน้านั้นไม่นานเคยเป็นหนามแทงสีข้างของคนบาบิโลน (นี่เป็นความจริงภายใต้กษัตริย์ยูดาห์องค์ต่างๆ นั่นคือ เยโฮยาคิมและเศเดคียาห์ ดู 2 พงศกษัตริย์ 24:1, 20; 25:1, 9)

13 บัดนี้ขอกษัตริย์ทรงทราบฯ ถ้าเมืองนี้ได้สร้างขึ้นมาใหม่และกำแพงเมืองเสร็จแล้ว เขาจะไม่ส่งบรรณาการ ค่าธรรมเนียม หรือค่าภาษี และเงินรายได้ของหลวงก็จะขาดตกบกพร่องไป 14 เพราะเมื่อข้าพระองค์ทั้งหลายได้รับพระบรมราชูปถัมภ์จากราชวังของกษัตริย์ จึงไม่สมควรที่ข้าพระองค์ทั้งหลายจะเห็นการเสื่อมเกียรติของกษัตริย์ เพราะฉะนั้นข้าพระองค์ทั้งหลายจึงส่งมากราบทูลแก่กษัตริย์ 15 เพื่อว่าจะได้ค้นดูในหนังสือบันทึกของบรรพบุรุษของพระองค์ พระองค์จะพบในหนังสือบันทึกแล้วทราบว่าเมืองนี้เป็นเมืองมักกบฏ เป็นภยันตรายแก่บรรดากษัตริย์และมณฑลทั้งหลาย และได้มีการปลุกปั่นขึ้นจากสมัยเก่าก่อน เพราะเหตุนี้เองเมืองนี้จึงถูกทิ้งร้าง 16 ข้าพระองค์ทั้งหลายขอกราบทูลให้กษัตริย์ทรงทราบฯ ถ้าเมืองนี้ได้สร้างขึ้นมาใหม่เสร็จและกำแพงเมืองก็สำเร็จแล้ว พระองค์จะไม่มีกรรมสิทธิ์ในมณฑลฟากแม่น้ำข้างนี้”

พวกเขาปิดท้ายจดหมายของตนอย่างเป็นทางการโดยเตือนอาหสุเอรัส (แคมบิเซส) ว่า หากเขาไม่แทรกแซง “ถ้าเมืองนี้ได้สร้างใหม่เสร็จและกำแพงเมืองก็สำเร็จแล้ว พระองค์จะไม่มีกรรมสิทธิ์ในมณฑลฟากแม่น้ำข้างนี้” มันเป็นการหลอกลวงและความอหังการที่เพ่ง พวกยิวที่ได้กลับไปก็ทำเช่นนั้นด้วยเหตุผลฝ่ายวิญญาณล้วนๆ คือ เพื่อสร้างขึ้นมาใหม่และฟื้นฟูการนมัสการในพระวิหารของพวกเขา พวกเขาไม่ได้พยายามสร้างกำแพงขึ้นมาใหม่หรือเพื่อกบฏทางการเมืองแต่อย่างใด พวกเขาไม่ได้พยายามเลี่ยงการจ่ายภาษีด้วย ตรงกันข้ามพวกเขาซาบซึ้งบุญคุณของไซรัสที่ช่วยเหลือพวกเขาและอนุญาตให้พวกเขาดำเนินการต่อได้ อย่างไรก็ตาม กลเม็ดมาตรฐานของพญามารก็คือ การโกหกและใส่ร้าย คำว่า *devil* มีความหมายตรงตัวว่า ผู้ใส่ร้าย นั่นทีเดียวมันคือผู้มูสาและเป็นบิดาแห่งการมูสาทั้งปวง

อสร 4:17-22 **กษัตริย์ทรงส่งพระราชสารตอบไปถึงเรฮูมผู้บังคับบัญชา และชิมชัยอัครราชทูต และภาคีทั้งปวงของเขาผู้อยู่อาศัยในสะมาเรีย และในส่วนที่เหลือของมณฑลทางฟากแม่น้ำข้างโน้นว่า "ขอให้อยู่เย็นเป็นสุขเถิด เป็นต้น 18 บัดนี้หนังสือที่ท่านส่งไปยังเราได้ให้แปลต่อหน้าเรา 19 และเราได้ออกคำสั่ง และได้สอบสวนแล้ว เห็นว่าเมืองนี้แต่ก่อนโน้นได้ลุกขึ้นต่อผู้กษัตริย์ และการกบฏ และการปลุกปั่นได้เกิดขึ้นในเมืองนั้น 20 เคยมีกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจได้ครองเยรูซาเล็ม เป็นผู้ทรงปกครองมณฑลทั้งสิ้นฟากแม่น้ำข้างโน้น ซึ่งเขาถวายบรรณาการ ค่าธรรมเนียมและภาษีให้ 21 เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกคำสั่งว่า ให้คนเหล่านี้หยุดและไม่ต้องสร้างเมืองนี้ใหม่ จนกว่าเราจะออกกฤษฎีกา 22 และขอระวังอย่าหย่อนในเรื่องนี้ ทำไมจะให้ความเสื่อมเสียเกิดขึ้นเป็นภัยอันตรายต่อกษัตริย์"**

จดหมายฉบับนี้ถูกส่งไปถึงกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย เขาสั่งให้คนคูหองเอกสารบันทึกประวัติศาสตร์ของบาบิโลน เขาจึงทราบถึงปัญหาต่างๆ ในอดีตที่มีกับอาณาจักรยูดาห์ขณะที่พวกเขาคืนดินที่จะคงความเป็นเอกราชของตนจากบาบิโลน เขาอาจทราบถึงดาวิดและซาโลมอน อำนาจของเขาทั้งสองและบรรดาผู้ที่สืบทอดราชบัลลังก์ต่อจากเขาทั้งสองด้วย เขาก็มีคำสั่งให้พวกยิวในเยรูซาเล็มหยุดและยับยั้งการสร้างนครนั้นขึ้นมาใหม่จนกว่าจะมีคำสั่งเพิ่มเติมจากเขา เขา

อาจถูกหลอกอย่างจริงจัง ไม่ว่ากรณีใดเขาก็สนใจเรื่องฐานการเมืองและรายได้ที่เป็นภาษีของตนเป็นหลัก

อสร 4:23-24 แล้วเมื่อได้อ่านตำเนราชสารของกษัตริย์อารทาเซอร์ซีสต่อหน้าเรฮูม และซิมชัยอัครราชทูต และภาคีทั้งหลายของท่าน ท่านทั้งหลายก็รีบไปหาพวกยิวที่เยรูซาเล็ม และใช้กำลังและอำนาจกระทำให้เขาหยุด 24 งานพระนิเวศแห่งพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็มจึงหยุด งานนั้นได้หยุดจนถึงปีที่สองแห่งรัชกาลดาริอัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย

เมื่อคำสั่งจากกษัตริย์กลับมาถึงในสะมาเรีย บรรดาผู้นำชาวสะมาเรีย คือ เรฮูมและซิมชัย อัครราชทูตพร้อมกับเหล่าผู้ได้บังคับบัญชาทั้งหลาย ก็รีบไปยังเยรูซาเล็มและบังคับให้งานก่อสร้างนั้นหยุด นำเสรีที่ชาตานได้จัดขางงานของพระเจ้าแล้ว งานก่อสร้างพระวิหารถูกยับยั้งชั่วคราวเป็นเวลาประมาณสิบสี่ปี

ภาพรวมของเอสรา 5: หลังจากช่วงพักนานประมาณสิบสี่ปี งานก่อสร้างพระวิหารก็ดำเนินต่อไป ในทันทีพวกตัวแทนประจำท้องถิ่นของกษัตริย์เปอร์เซียก็ต้องการทราบงานนั้นกำลังดำเนินการต่อไปโดยสิทธิอำนาจของผู้ใด พวกยิวอธิบายว่าไซรัสได้ออกกฤษฎีกาสำหรับงานก่อสร้างนั้นและพวกเขาก็ปฏิบัติตามกฤษฎีกานั้น มีการส่งข่าวไปยังบาบิโลน กฤษฎีกาของไซรัสได้รับการยืนยัน

อสร 5:1 ฝ่ายผู้พยากรณ์คือ ฮักกัยผู้พยากรณ์ และเศคาริยาห์บุตรชายอิดโด ได้พยากรณ์แก่พวกยิวผู้อยู่ในยูดาห์และเยรูซาเล็มในพระนามของพระเจ้าแห่งอิสราเอล คือแก่พวกเขา เหตุการณ์ตอนนี้สอดคล้องกับหนังสือฮักกัยและบางส่วนของหนังสือเศคาริยาห์ เขาทั้งสองหนุนใจพวกยิวผ่านทาง การเทศนาของตนให้กลับไปสร้างพระวิหารของพวกเขาขึ้นใหม่ ในระหว่างนั้นพวกเขาได้สร้างบ้านเรือนสวยๆอย่างสุขสบาย แต่พระวิหารกลับอยู่ในสภาพทรุดโทรมเพราะถูกเริ่มต้นเพียงบางส่วน แน่แน่นอนว่าวัชพืชได้กลับงอกขึ้นมาใหม่บนสถานที่แห่งนั้น มันเป็นคำพยากรณ์น่าสมเพชของงานที่ไม่เสร็จ ดู ฮักกัย 1 (บันทึกของเศคาริยาห์ที่ว่า

บุตรชายของอิดโคเมื่ออ้างอิงกับเศคาริยาห์ 1:1 ก็เข้าใจได้ดังนี้ เศคาริยาห์เป็นบุตรของเบเรคิยาห์ และเป็นหลานของอิดโค) ไม่ว่ากรณีใดผู้พยากรณ์ทั้งสองนี้ก็ยืนยันเทศนาว่าถึงเวลาแล้วที่จะเริ่มงานก่อสร้างพระวิหารอีกครั้ง เราควรหมายเหตุไว้ว่ากฤษฎีกาให้หยุดและระงับการก่อสร้างโดยแคมบิเซส (หรือ อาหสุเอรัสและอารเทเซอร์ซีส) สิ้นแค่เรื่องการสร้างนครนั้นขึ้นใหม่และหมายรวมถึงกำแพงนครนั้นด้วย ดู เอสรา 4:21 ดังนั้นฮักกัยและเศคาริยาห์จึงหวนใจให้เริ่มงานก่อสร้างพระวิหารอีกครั้ง

อสร 5:2 แล้วเศรบบาเบลบุตรชายเฮลทิเอล และเยชูอาบุตรชายโยชาดัก ได้ลุกขึ้นตั้งต้นสร้างพระนิเวศแห่งพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ และผู้พยากรณ์ของพระเจ้าได้อยู่กับท่านช่วยเหลือท่าน ดังนั้น เศรบบาเบล เชื้อสายกษัตริย์ในราชวงศ์ของดาวิด พร้อมกับเยชูอา (โยชูวา) มหาปุโรหิตดำรงตำแหน่งผู้นำและ “ได้ลุกขึ้นตั้งต้นสร้างพระนิเวศแห่งพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ และผู้พยากรณ์ของพระเจ้าได้อยู่กับท่านช่วยเหลือท่าน” ผู้พยากรณ์เหล่านี้ที่ถูกกล่าวถึงย่อรวมฮักกัยและเศคาริยาห์เข้าไว้ด้วย แต่น่าจะรวมผู้พยากรณ์คนอื่นๆซึ่งเป็นที่รู้จักน้อยกว่าในสมัยนั้นเข้าไว้ด้วย เอสรา 4:24 หมายความว่าสองปีก่อนหน้านั้น คาริอัศที่ 1 ได้ขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งจักรวรรดิเปอร์เซียแล้ว การทราบเรื่องนี้อาจเป็นแรงกระตุ้นให้ฮักกัยและเศคาริยาห์หวนใจให้เริ่มงานก่อสร้างอีกครั้ง หวังว่าผู้ปกครองคนใหม่จะนำมาซึ่งมุมมองใหม่ ซึ่งเขาก็ทำเช่นนั้นจริงๆ

อสร 5:3-4 ในเวลาเดียวกันนั้นทัทเธนัย ผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างนี้ และเซซาร์โบเซนัย และคณะของเขาได้มาหาท่าน และพูดกับท่านดังนี้ว่า "ผู้ใดที่ให้กฤษฎีกาแก่ท่าน ให้สร้างพระนิเวศและกำแพงนี้จนสำเร็จ" 4 เขาถามท่านอย่างนี้ด้วยว่า "ผู้ที่กำลังสร้างตึกนี้นั้นมีชื่อใครบ้าง"

ถึงกระนั้น พวกข้าราชการประจำท้องถิ่นของเปอร์เซีย นั่นคือ ทัทเธนัย ผู้ว่าราชการมณฑล “ฟากแม่น้ำข้างนี้” (นั่นคือ ฟังตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส – น่าจะเป็นมณฑลซีเรียซึ่งมีอำนาจปกครองแคว้นยูเดียและสะมาเรีย) พร้อมกับข้าราชการเปอร์เซียอีกคนชื่อว่า เซซาร์โบเซ

นัยมาขัดขวางงานนั้นทันที แม้ไม่มีการกล่าวถึงการสร้างกำแพงกรุงเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่โดยตรง (ซึ่งมีความหมายโดยนัยทางการทหารและการเมืองที่สื่อถึงการกบฏ) มันอาจเป็นไปได้ว่าในการเก็บกวาดเศษซากปรักหักพังของเยรูซาเล็ม รากฐานของกำแพงเดิมได้ถูกทำให้ปรากฏซึ่งทำให้เกิดความหวาดระแวงว่าพวกยิววางแผนที่จะสร้างกำแพงเหล่านั้นขึ้นมาใหม่

เราควรหมายเหตุไว้ว่าในบทที่ 4 พวกปฏิบัติก็กล่าวหาพวกยิวว่าสร้างกำแพงขึ้นมาใหม่เช่นกัน อาจเป็นไปได้ว่างานบางส่วนได้ถูกเริ่มต้นไปแล้ว เป็นไปได้มากกว่าว่ากำแพงที่ถูกหมายเหตุไว้นี้หมายถึงกำแพงของพระวิหารที่ยังสร้างไม่เสร็จ ไม่ว่ากรณีใด พวกเขาก็ต้องการทราบว่าผู้ใดมอบอำนาจให้กระทำการนี้และพวกเขาอยากรู้ชื่อของคนเหล่านั้นที่เกี่ยวข้อง

อสร 5:5 แต่พระเนตรของพระเจ้าของเขาทั้งหลายอยู่เหนือพวกผู้ใหญ่ของพวกยิว และเขาก็ยับยั้งเขาทั้งหลายไม่ได้จนกว่าเรื่องนี้จะทราบถึงดาวิด และมีคำตอบเป็นหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้มา การแทรกแซงและการปกป้องที่เป็นการจัดเตรียมของพระเจ้าปรากฏชัดเจน ที่ใดที่พระองค์ทรงนำไปพระองค์ก็ไม่เพียงทรงจัดหาให้เท่านั้น แต่ยังทรงปกป้องคุ้มครองและทรงทำให้เจริญด้วย แม้ถูกทำร้ายโดยเหล่าข้าราชการของเปอร์เซีย งานนั้นก็ดำเนินต่อไป พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่บนงานนั้น แม้ที่เดียวการขัดขวางย่อมเกิดขึ้นบ่อยๆในงานของพระเจ้า ถึงกระนั้น เมื่อบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าฮีบส์ต่อไปในการทำสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงเรียกให้พวกเขากระทำ พระองค์ก็ทรงแทรกแซงและทรงทำให้เจริญขึ้น มีหมายเหตุเกี่ยวกับจดหมายฉบับที่จะถูกส่งไปถึงดาวิดในไม่ช้าด้วย

อสร 5:6-7 ตำแหน่งจดหมายซึ่งที่ททเชนัยผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างนี้ และเชราร์โบเซนัย และคณะของท่านคือคนอาฟาร์เซคาซึ่งอยู่ในมณฑลฟากแม่น้ำข้างนี้ ส่งไปทูตษัตริย์ดาวิด 7 ท่านทั้งหลายได้ส่งหนังสือซึ่งมีข้อความต่อไปนี้ "กราบทูลททษัตริย์ดาวิดขอทรงพระเจริญ จดหมายที่ถูกจัดเตรียม โดยที่ททเชนัยและเชราร์โบเซนัยถึงดาวิดเกี่ยวกับงานนั้นถูกหมายเหตุและเกริ่นนำอย่างเป็นทางการ

อสร 5:8-16

กษัตริย์ทรงทราบว่าข้าพระองค์ทั้งหลายไปยังมณฑลยูดาห์ ถึง
พระนิเวศของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง ซึ่งกำลังสร้างขึ้นด้วยหินใหญ่ และวางไม้ไว้บนผนัง งานนี้ได้
ดำเนินไปอย่างขยันขันแข็งและเจริญขึ้นในมือของเขา 9 แล้วข้าพระองค์ทั้งหลายได้ถามพวก
ผู้ใหญ่เหล่านั้นว่า ‘ผู้ใดที่ให้ฤกษ์ฤกษ์แก่ท่านให้สร้างพระนิเวศและทำกำแพงนี้จนสำเร็จ’

จดหมายที่ถูกส่งโดยบรรดาข้าราชการชาวเปอร์เซียเหล่านั้นถูกระบุถึงอย่างละเอียด ไม่มี
น้ำเสียงที่เป็นศัตรูของจดหมายฉบับก่อนหน้านั้นที่มีเนื้อความใส่ร้ายในบทที่ 4 ทัทเธนัยคูลู
เหมือนพยายามที่จะนำเสนอภาพรวมของเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นเมื่อเร็วๆนี้อย่างถูกต้อง จง
หมายเหตุในข้อ 8 ว่าทัทเธนัยกล่าวถึง “พระเจ้าใหญ่ยิ่ง” การกล่าวถึง “หินใหญ่” มีความหมาย
ตรงตัวว่า “หินกลิ้ง” นี่อาจหมายความว่างานหินของพระวิหารมีขนาดใหญ่โตมากเสียจนต้องใช้
เพลาถ่วงวางไว้ข้างใต้หินเหล่านั้นเพื่อที่จะขนย้ายพวกมัน ความหมายโดยนัยก็คือว่าโครงการ
ก่อสร้างขนาดมหึมา กำลังดำเนินการอยู่

10 ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ถามชื่อของเขาด้วย เพื่อทราบทูลให้พระองค์ทรงทราบ เพื่อข้า
พระองค์จะได้เขียนชื่อบุคคลเหล่านั้นที่เป็นหัวหน้าของเขาลงไว้ 11 และนี่เป็นคำตอบของเขาแก่
ข้าพระองค์ ‘เราเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และเรากำลังสร้างพระ
นิเวศซึ่งได้สร้างมาหลายปีแล้วขึ้นใหม่ ซึ่งกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของอิสราเอลได้ทรงสร้างให้สำเร็จ
12 แต่เพราะว่าบรรพบุรุษของเราได้กระทำให้พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ทรงกริ้ว พระองค์ทรงมอบ
ท่านเหล่านั้นไว้ในพระหัตถ์ของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน คนเคลเดียผู้ทรงทำลาย
พระนิเวศนี้ และทรงกวาดเอาประชาชนไปยังบาบิโลน 13 ถึงอย่างไรก็ดีในปีต้นแห่งรัชกาลไซ
รัสกษัตริย์แห่งบาบิโลน กษัตริย์ไซรัสได้ทรงออกฤกษ์ฤกษ์ให้สร้างพระนิเวศหลังนี้ของพระเจ้า
ขึ้นใหม่ 14 และเครื่องใช้ทองคำและเงินของพระนิเวศของพระเจ้า ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ได้ทรง
กวาดไปจากพระวิหารซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็มนั้น และทรงนำไปยังวิหารของบาบิโลน สิ่งเหล่านี้
กษัตริย์ไซรัสทรงนำออกมาจากวิหารของบาบิโลน และทรงมอบไว้กับคนหนึ่งชื่อเซซบัสซาร์ ผู้
ซึ่งพระองค์ทรงตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการเมือง

จึงสังเกตว่าพวกยิวตอบข้อซักถามที่ว่าพวกเขาเป็นใครและพวกเขากำลังทำอะไรอย่างไร คำตอบของพวกเขาก็คือ “เราเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก” พวกเขาเป็นเช่นนั้นจริงๆ และพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจริงๆ มีการบอกเป็นนัยถึงความแตกต่าง พวกคนนับถือรูปเคารพส่วนใหญ่ซึ่งรวมถึงคนเปอร์เซียเชื่อว่าพวกพระของตนอยู่ประจำท้องถิ่นต่างๆและมีหน้าที่ต่างๆที่เฉพาะเจาะจง เช่น ความอุดมสมบูรณ์หรือการสงคราม ฯลฯ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนก็คือว่าพระเจ้าของพวกยิวเป็นพระเจ้าแห่งทั่วทั้งพิภพและทั่วทั้งจักรวาลซึ่งพระองค์ก็ทรงเป็นเช่นนั้นจริงๆ พระองค์จึงทรงยิ่งใหญ่กว่ารูปเคารพพระต่างด้าวใดๆ “กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่” ที่ถูกหมายเหตุไว้ในข้อ 11 คือซาโลมอน และการก่อสร้างพระวิหารหลังเดิมของเขา

พวกยิวให้คำตอบที่ตรงไปตรงมาแก่การไต่สวนของทัตเรนัย พวกเขารับรู้ว่าการตกเป็นเชลยของพวกเขายังบาบิโลนเป็นเพราะพวกเขาได้ทำให้ “พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์” ทรงกริ้ว อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ชี้ให้เห็นอย่างถูกต้องว่าสิทธิอำนาจสำหรับการทำงานนั้นมีอยู่ในกฤษฎีกาของไซรัสมือหลายปีก่อนหน้านั้น

15 และพระองค์ตรัสกับท่านดังนี้ว่า "จงรับเครื่องใช้เหล่านี้ไปเก็บไว้ในพระวิหารซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม และจงสร้างพระนิเวศของพระเจ้าขึ้นใหม่ในที่เดิมนั้น" 16 แล้วเซบัสซาร์คนนี้ได้มาวางรากฐานพระนิเวศของพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม และตั้งแต่นั้นจนบัดนี้ก็กำลังสร้างอยู่และยังไม่สำเร็จ'

อีกครั้งที่เซบัสซาร์ที่ถูกกล่าวถึงในข้อ 16 คือเซรูบบาเบล สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยก็คือแม้ว่างานก่อสร้างนั้นได้ถูกยับยั้งอย่างเป็นทางการไปแล้วโดยกฤษฎีกาของอารทาเซอร์ซีสใน 4:21 กฤษฎีกาของไซรัสก็ไม่เคยถูกเพิกถอนเลย พวกเขาจึงดำเนินงานต่อไปโดยอ้างเหตุดังกล่าว

อสร 5:17 เพราะฉะนั้นบัดนี้ถ้ากษัตริย์ทรงเห็นดีก็ขอทรงให้คนดูในคลังราชทรัพย์ที่อยู่ในบาบิโลน เพื่อดูว่ากษัตริย์ไซรัสทรงออกกฤษฎีกาให้สร้างพระนิเวศหลังนี้ของพระเจ้าขึ้นใหม่ในเยรูซาเล็มหรือไม่ และขอกษัตริย์รับสั่งแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตามพอพระทัย

ของพระองค์ในเรื่องนี้" ทัทเซนัยจึงขอร้องกษัตริย์คาร์อิสที่ 1 ให้ส่งคนดูห้องเก็บเอกสารในบาบิโลนว่าไซรัสเคยมีกฤษฎีกาเช่นนั้นหรือไม่ เขาจึงขอคำตอบในเรื่องนี้

ภาพรวมของเอสรา 6: ในบทถัดไปนี้ คาร์อิสยืนยันกฤษฎีกาของไซรัส งานก่อสร้างพระวิหารจึงดำเนินต่อไปจนสำเร็จและมีการถือพิธีบัพติศมาที่พระวิหารที่ถูกสร้างขึ้นใหม่

อสร 6:1-2 แล้วกษัตริย์คาร์อิสทรงออกกฤษฎีกาและทรงให้คนดูในหอเก็บหนังสือซึ่งเป็นที่ราชทรัพย์สะสมไว้ในบาบิโลน 2 และได้มีการพบหนังสือม้วนหนึ่งที่อาคเมตาคท์ในพระราชวังซึ่งอยู่ในมณฑลมีเดีย และมีข้อความเขียนอยู่ในหนังสือม้วนนั้นดังต่อไปนี้ จดหมายจากทัทเซนัยถูกส่งมอบให้แก่คาร์อิสและมีการค้นหากฤษฎีกาที่ออกโดยไซรัสที่มอบอำนาจให้มีการสร้างพระวิหารนั้นขึ้นใหม่ที่อาคเมตาคท์ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของมีเดียและเป็นพระราชวังฤดูร้อนของบรรดากษัตริย์แห่งเปอร์เซีย หนังสือม้วนหนึ่งถูกค้นพบ ในหนังสือม้วนนั้นมีบันทึกเกี่ยวกับข้อมูลนั้นที่ถูกแสวงหา (เราควรหมายเหตุไว้ว่าในสายตามนุษย์แล้ว มันคงง่ายมากที่เอกสารเช่นนั้นจะถูกหาไม่เจอ ถึงกระนั้นพระเจ้าก็ทรงเข้าแทรกแซงและทำให้แน่ใจว่าเอกสารที่ถูกต้องการนั้นถูกค้นพบ)

อสร 6:3-7 "ในปีต้นแห่งรัชกาลกษัตริย์ไซรัส กษัตริย์ไซรัสทรงออกกฤษฎีกาว่า เรื่องพระนิเวศของพระเจ้าที่เยรูซาเล็มว่า 'ให้สร้างพระนิเวศนั้นขึ้นใหม่ คือที่ซึ่งเขานำเครื่องสัตวบูชามาถวาย ให้ลงรากมันคง ให้พระนิเวศสูงหกสิบศอกและกว้างหกสิบศอก 4 ให้ก่อด้วยหินใหญ่ตามชั้นและไม่ใหม่ชั้นหนึ่ง และให้เสียเงินค่าก่อสร้างจากพระคลังหลวง 5 และเครื่องใช้ทองคำและเงินของพระนิเวศแห่งพระเจ้า ซึ่งเนบูกัดเนซาร์ทรงนำออกมาจากพระวิหารที่อยู่ในเยรูซาเล็มนำมาไว้ที่บาบิโลนนั้น ให้คืนเสียและให้นำกลับไปยังพระวิหารซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม ไว้ตามที่ของสิ่งนั้นๆ ท่านจงเก็บไว้ในพระนิเวศแห่งพระเจ้า'

เราควรหมายเหตุไว้ว่ารายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงของกฤษฎีกาเดิมของไซรัสซึ่งไม่ถูกกล่าวถึงก่อนหน้านั้นถูกเปิดเผยชัดเจนตรงนี้ จริงๆแล้วไซรัสตั้งเรื่องรายละเอียดด้าน

สถาปัตยกรรมโดยหมายเหตุแม้แต่มิติต่างๆของอาคารนั้น มันจะต้องมีขนาดสูงมากๆ – หกสิบ
ศอก (ประมาณเก้าสิบฟุต) ซึ่งเป็นสิ่งปลูกสร้างขนาดใหญ่ในสถาปัตยกรรมสมัยโบราณ “หิน
ใหญ่สามชั้น” ที่ถูกหมายเหตุไว้ในข้อ 4 อาจหมายถึงหินสามแถวที่อยู่ด้านหน้าตัวอาคาร บางคน
คาดเดาว่า “ไม้ใหม่ชั้นหนึ่ง” หมายถึงแผ่นไม้ประกบด้านในหรือแผ่นไม้ประกบผนังกำแพงด้าน
ใน นั่นเป็นไปได้

อย่างไรก็ตาม ที่เป็นไปได้มากกว่าก็คือ ไซรัสระบุเจาะจงถึงไม้ใหม่ที่ใช้เป็นโครงสร้าง
ซึ่งคำภาษาอาร์มบอกเป็นนัย (ออร์) แม้หินต่างๆอาจถูกใช้ซ้ำได้ ไม้ใหม่ก็บ่งบอกถึงการก่อสร้าง
ขึ้นใหม่ที่เหมาะสมและเป็นชนิดที่ดีที่สุด ดูเหมือนว่าไซรัสอยากให้งานนี้ถูกทำออกมาอย่างถูก
ต้อง นอกจากนี้ ภาชนะและเครื่องใช้ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆที่ทำด้วยทองคำและเงินซึ่งเนบูคัดเนสซาร์
ได้ปล้นมาจากพระวิหารจะต้องถูกนำกลับไปคืน

6 เพราะฉะนั้นบัดนี้ทัทเชนัยผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น เซซาร์โบเชนัย และ
ภาคีของท่าน คือคนอาฟอาร์เซลาซึ่งอยู่ในมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น จงไปเสียให้ห่างเถิด 7 จง
ให้งานสร้างพระนิเวศของพระเจ้าดำเนินไปเถิด ให้ผู้ว่าราชการของพวกยิว และบรรดาพวก
ผู้ใหญ่ของพวกยิวสร้างพระนิเวศของพระเจ้านี้ในที่เดิมขึ้นใหม่

ดาโรัสจึงออกคำสั่งโดยตรงแก่ทัทเชนัย เซซาร์โบเชนัยและใครก็ตามที่อยู่ภายใต้เขต
ปกครองของพวกเขาให้เลิกทางไปเสียและปล่อยให้พวกยิวดำเนินการก่อสร้างต่อไป พระเจ้า
ทรงคลีใจดาโรัสให้เขียนว่า “จงให้งานสร้างพระนิเวศของพระเจ้าดำเนินไปเถิด ให้ผู้ว่าราชการ
ของพวกยิว และบรรดาพวกผู้ใหญ่ของพวกยิวสร้างพระนิเวศของพระเจ้านี้ในที่เดิมขึ้นใหม่”

อสร 6:8-10 ยิ่งกว่านั้นอีก เราออกกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านพึงกระทำเพื่อ
พวกผู้ใหญ่ของพวกยิวในการสร้างพระนิเวศของพระเจ้า ให้ชำระเงินค่าก่อสร้างแก่คนเหล่านี้
เต็ม เพื่อพวกเขาไม่ถูกหยุดยั้ง เอาเงินจากราษฎรพิภพ คือบรรณาการของมณฑลฟากแม่น้ำข้าง
โน้น 9 และสิ่งใดๆที่เขาต้องการ เช่น วัชพุ่ม และผู้ หรือแกะสำหรับเครื่องเผาบูชาถวายแด่
พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ทั้งข้าวสาลี เหลือ น้ำมัน หรือน้ำมัน ตามที่ปุโรหิตเยรูซาเล็มกำหนดไว้

ให้มอบแก่เขาเป็นวันๆไปอย่าได้ขาด 10 เพื่อเขาจะได้ถวายเครื่องสัตวบูชา อันเป็นกลิ่นที่พอ
พระทัยแด่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ และให้อธิษฐานเพื่อชีวิตของกษัตริย์และโอรสของพระองค์

ดาวิดยังกล่าวเพิ่มเติมอีก เขาสั่งให้จัดสรรเงินให้แก่พวกยิวจากราชทรัพย์เพื่อที่ว่างาน
ก่อสร้างนั้นจะไม่ถูกหยุดยั้ง นอกจากนี้ เขายังสั่งให้จัดหาสัตว์และเสบียงต่างๆให้เพียงพอเพื่อที่
ว่าจะได้มีสิ่งของพร้อมสำหรับการถวายเครื่องสักการบูชาต่างๆเมื่อการนมัสการที่พระวิหารเริ่ม
ต้นขึ้น จากนั้นเขาเสริมอีกว่าให้พวกยิวถวายเครื่องบูชาอันมีกลิ่นหอมต่างๆเพื่อเขาและอธิษฐาน
เพื่อเขาและบุตรชายทั้งหลายของเขา มันเป็นเรื่องน่าสงสัยว่าการทำเช่นนั้นถูกต้องตามพระ
คัมภีร์ขนาดไหนตามพระราชนิพนธ์ของโมเสส อย่างไรก็ตาม ความปรารถนาของกษัตริย์ที่ให้
อธิษฐานเพื่อก็มีเหตุจูงใจอันถูกต้อง

อสร 6:11-12 และเราออกกฤษฎีกาว่า ถ้าผู้ใดเปลี่ยนแปลงประกาศิตนี้ ก็ให้ดึงไม้
ใหญ่อันหนึ่งออกเสียจากรี้นของเขา และให้เขาถูตรึงไว้บนไม้นั้น และให้รื้อของเขาเป็นก
องขยะเพราะเรื่องนี้ 12 และขอพระเจ้าผู้ทรงกระทำให้พระนามของพระองค์สถิตที่นั่นทรงว่า
กษัตริย์ทั้งหมดหรือประชาชาติใดๆ ที่ยื่นมือออกเปลี่ยนแปลงข้อนี้ คือเพื่อทำลายพระนิเวศของ
พระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าดาวิดออกกฤษฎีกานี้ ขอให้กระทำกันด้วยความขยันขัน
แข็ง" สุดท้ายดาวิดสั่งว่าหากผู้ใดเปลี่ยนแปลงหรือขัดขวางคำสั่งของเขา ก็ให้แขวนคอผู้นั้น
เสียบนไม้ที่ถูกดึงมาจากรื้อของเขาเองและให้ทำลายรื้อของเขาเสีย นอกจากนี้เขาทูลขอ
พระเจ้าให้ทรงทำลายกษัตริย์หรือประชาชาติใดก็ตามที่จะนำความเสียหายมาสู่พระวิหารที่
เยรูซาเล็ม

อสร 6:13-14 แล้วทัทเชนัยผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างนี้ เซซาร์โบเชนัย
และภาคีของท่านทั้งสองก็ได้กระทำทุกอย่างด้วยความขยันขันแข็งตามพระดำรัสซึ่งกษัตริย์ดาวิด
สั่งได้ทรงบัญชา 14 และพวกผู้ใหญ่ของพวกยิวก็ได้ทำการก่อสร้างให้ก้าวหน้าไป ตามการ
พยากรณ์ของฮักกัยผู้พยากรณ์ และเศคาริยาห์บุตรชายฮิดโด เขาสร้างเสร็จตามพระบัญชาแห่ง

พระเจ้าของอิสราเอล และตามกฤษฎีกาของไชรัสและดารีอัสและอารทาเซอร์ซีสมกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย

ข้าราชการของเปอร์เซียในภูมิภาคนั้น นั่นคือทาทเรนัยและเหล่าสหายไม่มีทางเลือกอื่น นอกจากยอมทำตาม เอสราหมายเหตุนั้นว่าพวกเขาทำเช่นนั้น “ด้วยความขยันขันแข็ง” (นั่นคืออย่างรวดเร็ว) ด้วยเหตุนี้งานก่อสร้างจึงก้าวหน้าไป “ตามการพยากรณ์” (นั่นคือ การเทศนา) “ของฮักกัยผู้พยากรณ์และเศคาริยาห์” งานนั้นสำเร็จเสร็จสิ้น พระวิหารถูกสร้างเสร็จ ที่น่าสนใจก็คือหมายเหตุตอนท้ายที่ว่า การสร้างเสร็จนี้ไม่เพียงเป็นไปตามคำสั่งของกษัตริย์เปอร์เซียหลายองค์ที่ได้แสดงความโปรดปรานเท่านั้น แต่ “ตามพระบัญชาแห่งพระเจ้าของอิสราเอล” ด้วย พระบัญชาที่เห็นได้ชัดว่ามีผ่านมาทางฮักกัยและเศคาริยาห์ ดู ฮักกัยและเศคาริยาห์บทที่ 1 ตามลำดับ

อสร 6:15 และพระนิเวศนี้ได้สำเร็จในวันที่สามของเดือนอาดาร์ ในปีที่หกแห่งรัชกาลกษัตริย์ดารีอัส โครงการก่อสร้างเพื่อฟื้นฟูนี้เสร็จสิ้นลงประมาณสี่ปีหลังจากที่มันได้เริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง อ้างอิงไขว้กับเอสรา 4:24 เดือนอาดาร์ตรงกับประมาณเดือนมีนาคมในปัจจุบัน ซึ่งเป็นเดือนสุดท้ายของปียิว

อสร 6:16-18 และชนชาติอิสราเอล บรรดาปุโรหิตและคนเลวี และลูกหลานของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยที่เหลืออยู่ ได้ฉลองการมอบถวายพระนิเวศแห่งพระเจ้านี้ด้วยความชื่นบาน 17 ณ การถวายพระนิเวศแห่งพระเจ้านี้ เขาทั้งหลายได้ถวายวัวผู้หนึ่งร้อยตัว แกะผู้สองร้อยตัว ลูกแกะสี่ร้อยตัว และส่วนเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับอิสราเอลทั้งปวงนั้นมีแพะผู้สิบสองตัว ตามจำนวนตระกูลของอิสราเอล 18 และเขาตั้งปุโรหิตไว้ในกองของเขาทั้งหลาย และคนเลวีในเวรของเขา สำหรับการปรนนิบัติพระเจ้าที่เยรูซาเล็ม ตามที่บันทึกไว้ในหนังสือของโมเสส

พวกยิวที่เหลือในแผ่นดินนั้นชื่นชมยินดี วลีที่กล่าวถึงชนชาติอิสราเอลบอกเป็นนัยถึงสิบสองตระกูลนั้นที่เห็นได้ชัดว่ามีตัวแทนจากตระกูลเหล่านั้นทั้งหมด เป็นไปได้อย่างยิ่งที่สัตว์จำนวนมหาศาลที่ถูกถวายเป็นเครื่องสัตวบูชาถูกจัดหาให้บางส่วนโดยกฤษฎีกาของดารีอัส มี

การกล่าวถึงสิบสองตระกูลนั้นด้วยผ่านทาง “แพะผู้สิบสองตัว” ที่ถูกถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป (ไม่เคยมีสิบตระกูลที่หลงหายไปตามที่บางคนกล่าวเลย) พวกปุโรหิตและคนเลวีถูกจัดระเบียบตามเวรและกองของพวกเขาอีกครั้งเพื่อทำการปรนนิบัติในพระวิหารต่อไปตามที่มีกำหนดไว้ในกัณฑ์การวิถึ 3:6, 8:11, 14-15 คู 1 พงสาวดาร 24:1 ด้วย คำว่า ถวาย ถูกแปลมาจากคำอาร์ม (ฮานุกคา) ซึ่งในยุคสมัยมัคคาบิกกลายเป็นพื้นฐานสำหรับวันสำคัญของยิวในปัจจุบัน นั่นคือ วันฮานุกคาห์

อสร 6:19-22 ในวันที่สิบสี่ของเดือนที่หนึ่งลูกหลานของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยได้ถือเทศกาลปัสกา 20 เพราะบรรดาปุโรหิตและคนเลวีได้ชำระตนทุกคน เขาบริสุทธิ์ทั้งหมดด้วยกัน เขาจึงฆ่าแกะปัสกาสำหรับลูกหลานของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยทั้งหมด สำหรับพวกพี่น้องที่เป็นปุโรหิต และสำหรับตัวเขาทั้งหลายเอง 21 ประชาชนอิสราเอลผู้ได้กลับจากการถูกกวาดไปเป็นเชลย และทุกคนที่สมทบกับเขาและแยกตัวออกจากการมลทินของบรรดาประชาชาติแห่งแผ่นดินนั้น เพื่อจะแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลก็ได้รับประทาน 22 และเขาได้ถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวันด้วยความชื่นบาน เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำให้เขาชื่นบาน และทรงหันพระทัยของกษัตริย์อัสซีเรียมาหาเขา เพื่อเสริมกำลังมือของเขาในการสร้างพระนิเวศของพระเจ้า พระเจ้าแห่งอิสราเอล

เมื่อเดือนแรกของปฏิทินยิวมาถึง คนอิสราเอลก็สามารถถือเทศกาลปัสกาและเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อได้เป็นครั้งแรกในรอบหลายปีที่พระวิหาร ปุโรหิตและคนเลวีทุกคนก็ชำระตัวให้สะอาดเพื่อทำพิธีนี้ พวกยิวที่ได้กลับมาเป็นประชาชาติต่างชื่นชมยินดีในการที่พระเจ้าได้ทรงอวยพรพวกเขาและหันพระทัยของกษัตริย์ให้ช่วยเหลือพวกเขาในงานแห่งพระนิเวศของพระเจ้า กษัตริย์แห่งอัสซีเรียเป็นอีกชื่อเรียกหนึ่งของกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย คนเปอร์เซียได้ปะปนเข้ากับคนบาบิโลนซึ่งได้ปะปนเข้ากับคนอัสซีเรีย

ภาพรวมของเอสรา 7: บทที่เจ็ดนำเสนอการมาของเอสราที่ยะรูชาเต็มจริงๆ อีกครั้งที่มีหลักฐานอันน่าทึ่งเกี่ยวกับการทรงแทรกแซงของพระเจ้าในการทำให้งานของพระองค์เจริญขึ้น พระเจ้าทรงทำงานในใจของกษัตริย์เปอร์เซียอีกองค์เพื่อรับประกัน ปกป้องและเสริมกำลังประชาชนและงานของพระเจ้ามากขึ้นไปอีก มีความเห็นขัดแย้งกันระหว่างนักอธิบายพระคัมภีร์หลายท่านเกี่ยวกับช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น บางท่านยึดถือทรรศนะที่ว่าบทที่เจ็ดและแปดเกิดขึ้นประมาณหนึ่งปีหลังจากเหตุการณ์เหล่านั้นของบทที่หกและการสร้างพระวิหารเสร็จ (ดูตามบริบทแล้ว นั่นย่อมเป็นไปได้อย่างแน่นอน)

อย่างไรก็ตามท่านอื่นๆที่อิงตามรายละเอียดทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับบรรดากษัตริย์แห่งเปอร์เซียก็ให้ช่วงเวลานี้เป็นประมาณห้าสิบแปดปีต่อมาหรือประมาณปี 458 ก่อน ค.ศ. ทรรศนะที่ขัดแย้งนี้วนเวียนอยู่รอบๆข้อสงสัยที่ว่าอารทาเซอร์ซีสที่ถูกกล่าวถึงนี่คือใครกันแน่ ส่วนหนึ่งของปัญหานี้อยู่ตรงที่ว่าชื่ออารทาเซอร์ซีสได้กลายเป็นชื่อเรียกทั่วไปอย่างหนึ่งของบรรดากษัตริย์เปอร์เซียซึ่งคล้ายกับการที่พวกโรมันใช้ชื่อ/ชื่อเรียกซีซาร์ นักอธิบายพระคัมภีร์ในสมัยหลังๆยึดถือทรรศนะที่ว่าอารทาเซอร์ซีสผู้นี้คือผู้ที่ปกครองในสมัยหลังจากในบทที่ 6 ดังนั้นช่วงเวลาที่ผ่าน ไปได้คือห้าสิบแปดปี

สิ่งที่จะช่วยให้เข้าใจสองบทนี้ก็คือ การหมายเหตุว่าสิบข้อแรกของบทที่ 7 นำเสนอสรุปย่อภาพรวมของภารกิจที่ใหญ่กว่าซึ่งถูกให้รายละเอียดไว้ในส่วนที่เหลือของบทที่ 7 และจนจบบทที่ 8 จากมุมมองของเอสรา ทบทแรกของหนังสือเล่มนี้เป็นเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ สืบที่สุดท้ายมีเนื้อหาเชิงอัตชีวประวัติ

อสร 7:1-5 ภายหลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ในรัชกาลของอารทาเซอร์ซีส กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย เอสราบุตรชายเลไธอาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาชาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายฮิลคียาห์ 2 ผู้เป็นบุตรชายซัลลุม ผู้เป็นบุตรชายศาคโดก ผู้เป็นบุตรชายอาหิทูป 3 ผู้เป็นบุตรชายอามาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาชาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเมราโยท 4 ผู้เป็นบุตรชายเศ-ราหิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอูล

ซี ผู้เป็นบุตรชายบุคคี 5 ผู้เป็นบุตรชายอาบิซัว ผู้เป็นบุตรชายฟิเนหัส ผู้เป็นบุตรชายเอเลอาซาร์
ผู้เป็นบุตรชายอาโรนปุโรหิตใหญ่

แม้บริบทจะดูเหมือนเสนอแนะช่วงเวลาที่ผ่านมาไปเพียงสั้นๆหลังจากบทที่หก เราก็จะเดิน
หน้าต่อไปพร้อมกับสมมติฐานที่ว่าเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในอีกห้าสิบแปดปีต่อมา ในบทนี้เอส
ราแนะนำเสนอเชื้อสายปุโรหิตของตน โดยสืบเชื้อสายมาจากเอเลอาซาร์บุตรของอาโรน

อสร 7:6 **เอสราคณนี้ได้ขึ้นไปจากบาบิโลน ท่านเป็นธรรมาจารย์ชำนาญใน**
เรื่องพระราชบัญญัติของโมเสส ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลประทานให้ และกษัตริย์
ประทานทุกอย่างที่ท่านทูลขอ เพราะว่าพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอยู่กับท่าน
ข้อนี้สรุปย่อเนื้อหาส่วนที่เหลือของหนังสือเอสราได้เป็นอย่างดี เขาไปจากบาบิโลนเพื่อกลับไป
ยังเยรูซาเล็ม สังเกตว่าเขาพรรณนาถึงตัวเองว่าเป็น “ธรรมาจารย์ชำนาญในเรื่องพระราชบัญญัติ
ของโมเสส” สารสำคัญของข้อความนั้นก็คือว่าเอสราเป็นธรรมาจารย์ที่ยืนยันแข็งในเรื่อง
พระคัมภีร์ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เขาเป็นคนที่ชำนาญในพระวจนะนั้น เขารู้จักและเข้าใจดี

เขาสรุปย่อต่อไปถึงภาระหน้าที่ต่างๆของตนและการที่ “กษัตริย์ประทานทุกอย่างที่ท่าน
ทูลขอ” ดังที่จะถูกหมายเหตุไว้ อารทาเซอร์ซีสให้ทรัพย์สิ่งของมากมายแก่เขา เราอาจสรุปได้ว่า
เอสรามีความสัมพันธ์บางอย่างกับกษัตริย์เปอร์เซียองค์นี้ซึ่งไม่ต่างจากของเนหะมีย์ (พนักงาน
เชิญด้วยเสวของกษัตริย์) หรืออาจของดาเนียล (ที่ปรึกษาของกษัตริย์) ผู้มีชีวิตอยู่หลายปีก่อน
หน้านั้น อย่างไรก็ตามเอสรากล่าวชัดเจนว่าความช่วยเหลือของอารทาเซอร์ซีสสุดท้ายแล้วก็เป็น
เพราะพระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่บนตัวเขา (เอสรา) แนวคิดเรื่องพระหัตถ์ของพระเจ้าที่อยู่บนคนๆ
หนึ่งถูกพบหลายครั้งในเอสราและเนหะมีย์และหมายถึงพระพรของพระเจ้า

อสร 7:7-9 **มีบางคนในคนอิสราเอลและในบรรดาปุโรหิต บรรดาคนเลวี**
บรรดานักร้อง และคนเฝ้าประตู และคนใช้ประจำพระวิหาร ได้ขึ้นไปด้วย ถึงเยรูซาเล็มในปีที่
เจ็ดแห่งรัชกาลกษัตริย์อารทาเซอร์ซีส 8 และท่านมาถึงเยรูซาเล็มในเดือนที่ห้า ซึ่งเป็นปีที่เจ็ด
ของกษัตริย์ 9 เพราะในวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่งท่านได้เริ่มขึ้นไปจากบาบิโลน และในวันที่

หนึ่งของเดือนที่ห้าทำนมายังเยรูซาเล็ม เพราะว่าพระหัตถ์ประเสริฐของพระเจ้าของท่านอยู่กับท่าน

เอสราสรุปต่อไปอีกว่าในการเดินทางจากบาบิโลนไปยังเยรูซาเล็ม: (1) เขาถูกสมทบด้วยพวกปุโรหิต คนเลวี บรรดานักร้อง คนเฝ้าประตู พวกเนธินิม (คนรับใช้ของคนเลวี); (2) การเดินทางนั้นใช้เวลาประมาณสี่เดือน – การเดินทางด้วยเท้าเป็นกองคาราวานใหญ่ย่อมเคลื่อนที่ช้า; (3) เขาหมายเหตุอีกครั้งว่าการเดินทางไปถึงในที่สุดด้วยความปลอดภัยเป็นเพราะ “พระหัตถ์ประเสริฐของพระเจ้าของท่านอยู่กับท่าน” มีพื้นฐานตามพระคัมภีร์ที่ถูกต้องตรงนี้ในการแสวงหาความเมตตาขององค์พระผู้เป็นเจ้าขณะที่เราเดินทางจนทุกวันนี้

อสร 7:10 เพราะเอสราได้ตั้งใจของท่านที่จะแสวงหาพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ และกระทำตาม และสอนกฎเกณฑ์และคำตัดสินต่างๆในอิสราเอล นี่อาจเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมพระหัตถ์ของพระเจ้าจึงอยู่บนเอสรา (1) เขา “ได้ตั้งใจของท่านที่จะแสวงหาพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์” คำที่แปลว่า ‘แสวงหา’ (คอว์รัช) มีความหมายว่า ‘ฟัง’, ‘ไปหาบ่อยๆ’, ‘ปรึกษา’ และ ‘ซักถาม’ เอสราเป็นชายคนหนึ่งหัวใจของเขา มุ่งมั่นที่จะแสวงหาพระวามะของพระเจ้า นี่หมายถึงการศึกษาบ่อยๆเป็นประจำ (2) เขาได้เตรียมใจของคนที่จะ “กระทำตาม” เขาไม่เพียงมีความกระหายในสิ่งที่พระวามะของพระเจ้าจะกล่าวเท่านั้น แต่เขายังมุ่งมั่นที่จะกระทำตามมันด้วย (นั่นคือ การเชื่อฟัง) (3) นอกจากนี้เขาได้เตรียมใจของคนที่จะ “สอนพระวามะของพระเจ้า – กฎเกณฑ์และคำตัดสินต่างๆ - ในอิสราเอล” ด้วย

อสร 7:11-12 ต่อไปนี้เป็นสำเนาจดหมายซึ่งกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสพระราชทานแก่เอสราปุโรหิตผู้เป็นธรรมอาจารย์ ผู้เป็นธรรมอาจารย์แห่งเรื่องราวของพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์และกฎเกณฑ์ของพระองค์เพื่ออิสราเอลว่า 12 "อาร์ทาเซอร์ซีส พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย ถึงเอสราปุโรหิต ธรรมอาจารย์ของพระราชบัญญัติแห่งพระเจ้าของฟ้าสวรรค์ ขอให้ผู้อยู่เย็นเป็นสุขอย่างสมบูรณ์เถิด เป็นต้น เอสราสรุปย่อว่ากษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสได้ออกกฤษฎีกาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเอสราโดยระบุการมอบอำนาจของเขา การจัดสรร

งบให้แก่เขาจากคลังหลวง สิทธิอำนาจของเขา และคำอวยพรจากกษัตริย์สำหรับการเดินทางของเขาที่กำลังจะมีขึ้น ข้อ 12-26 นำเสนอรายละเอียดของกฤษฎีกานี้

อารทาเซอร์ซีสเรียกตัวเองว่าเป็น “พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย” และหมายความว่าเอสราเป็นธรรมจารย์ของ “พระเจ้าของฟ้าสวรรค์” นำที่ซึ่งกษัตริย์ผู้ประทับที่พระต่างคำวอค์นี้ของจักรวรรดิเปอร์เซียอันเกรียงไกร (ซึ่งขณะนั้นเป็นจักรวรรดิที่เรืองอำนาจที่สุดในโลก) จะยอมรับพระเยโฮวาห์พระเจ้าว่าเป็นพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ นั่นคือ พระเจ้าเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง

อสร 7:13-20 บัดนี้เราออกกฤษฎีกาว่า ประชาชนอิสราเอลผู้หนึ่งผู้ใด หรือปุโรหิตของเขาทั้งหลาย หรือคนเลวี่ในราชอาณาจักรของเรา ผู้ซึ่งสมัครใจที่จะไปยังเยรูซาเล็ม ก็ให้ไปกับเจ้าได้ 14 เพราะกษัตริย์และที่ปรึกษาทั้งเจ็ดได้ให้เจ้าไป ให้ถามถึงยูดาห์และเยรูซาเล็ม ตามพระราชบัญญัติของพระเจ้าของเจ้าซึ่งอยู่ในมือเจ้านั้น 15 และให้นำเงินและทองคำซึ่งกษัตริย์และที่ปรึกษาของพระองค์สมัครใจถวายแด่พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ประทับในเยรูซาเล็ม 16 พร้อมทั้งเงินและทองคำทั้งสิ้นซึ่งเจ้าจะหาได้ทั่วไปในมณฑลบาบิโลน พร้อมกับของถวายด้วยใจสมัครของประชาชนและปุโรหิต เต็มใจถวายแด่พระนิเวศของพระเจ้าของเขา ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม 17 แล้วด้วยเงินนี้เจ้าจงขยันขันแข็งซื้อวัวผู้ แกะผู้และลูกแกะ กับธัญญาบูชาคู่กัน และเครื่องดื่มบูชาคู่กัน และเจ้าจงถวายสิ่งเหล่านี้บนแท่นบูชาของพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม 18 ส่วนเงินและทองคำที่เหลืออยู่นั้นเจ้าและพี่น้องของเจ้าเห็นดีที่จะทำประการใด ก็จงกระทำเถิด ตามน้ำพระทัยของพระเจ้าของเจ้า 19 และเครื่องใช้ซึ่งได้มอบให้เจ้าสำหรับการปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเจ้าของเจ้า เจ้าจงมอบถวายไว้ต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งเยรูซาเล็ม 20 และสิ่งใดๆซึ่งยังต้องการสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเจ้าซึ่งเจ้าจะต้องจัดหา นั้น เจ้าจงจัดหาด้วยเงินพระคลังของกษัตริย์

อารทาเซอร์ซีสออกกฤษฎีกาว่า “ประชาชนอิสราเอลผู้หนึ่งผู้ใด หรือปุโรหิตของเขาทั้งหลาย หรือคนเลวี่” ทั่วจักรวรรดิเปอร์เซียมีอิสระที่จะกลับไปยังอิสราเอลพร้อมกับเอสราหาก

พวกเขาปรารถนาเช่นนั้น (นำเสว้าที่คนส่วนน้อยเท่านั้นเลือกที่จะทำเช่นนั้น คนมากมายสุขสบายเกินไปกับการหาเงินในบาบิโลน) (2) เขาได้รับมอบอำนาจให้นำเงินทุนจากคลังทรัพย์หลวงของเปอร์เซียไปสำหรับพระวิหารที่เยรูซาเล็ม (3) เขาได้รับมอบอำนาจให้รับ “ของถวายด้วยใจสมัคร” จากประชาชน (นั่นคือ พวกยิวในจักรวรรดินั้น) สำหรับการเดินทางของเขาไปยังเยรูซาเล็ม จุดประสงค์ของเงินทุนเหล่านี้ก็คือ เพื่อซื้อสิ่งใดก็ตามที่จำเป็นสำหรับการถวายเครื่องสักการบูชาต่างๆที่เหมาะสมที่พระวิหารนั้น (4) เขาสามารถทำอะไรก็ได้กับสิ่งที่เหลืออยู่ตามพระประสงค์ของพระเจ้า (5) ภาชนะศักดิ์สิทธิ์ต่างๆเพิ่มเติมสำหรับการนมัสการที่พระวิหารจะต้องถูกส่งไปสำหรับการปรนนิบัติของพระวิหาร (6) สำหรับสิ่งอื่นใดที่เขาต้องการสำหรับพระวิหารในเยรูซาเล็ม เขาก็ได้รับมอบอำนาจให้ซื้อได้ด้วยเงินจากพระคลังของกษัตริย์ (นั่นคือ คลังหลวง) ความมีน้ำใจกว้างขวางของกษัตริย์ผู้นับถือพระต่างด้าวองค์นี้ที่มีต่องานของพระเจ้าและการนมัสการพระองค์ก็น่าทึ่งเป็นที่สุด พระเจ้าทรงทำงานในใจของเขาอย่างแท้จริง

อิส 7:21-23 และเรา คือกษัตริย์อารทาเซอร์ซีส ได้ออกกฤษฎีกาไปยังบรรดา นายคลังในมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้นว่า สิ่งใดๆที่เอสราปุโรหิตธรรมาจารย์ของพระราชบัญญัติ แห่งพระเจ้าของฟ้าสวรรค์ต้องการจากท่าน จงกระทำให้เขาด้วยความขยันขันแข็ง 22 ถึง จำนวนเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ และข้าวสาลีถึงหนึ่งร้อยโคระ น้ำมันหนึ่งร้อยบัท น้ำมันหนึ่งร้อยบัท และเกลือไม่จำกัดจำนวนว่าเท่าไร 23 สิ่งใดที่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ทรงบัญชา ก็จงกระทำให้ อย่างเต็มขนาดสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ เกือบกว่าพระพิโรธของพระองค์จะมีต่อดินแดนของกษัตริย์และโอรสของพระองค์

อารทาเซอร์ซีสออกกฤษฎีกาเพิ่มเติมอีกไปยังข้าราชการหลวงทั้งปวงที่ “มณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น” (นั่นคือ ทิศตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส หรือไปทางกรุงเยรูซาเล็ม) เพื่อให้แก่เอสราซึ่งสิ่งใดก็ตามที่เขาขอ “ด้วยความขยันขันแข็ง” จนถึงขีดจำกัดที่หมายเหตุไว้ นอกจากนี้สิ่งใดก็ตามที่เอสราได้รับบัญชาจาก “พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์” เกี่ยวเนื่องกับพระวิหารนั้นที่เยรูซาเล็ม เขาก็ได้รับสิทธิอำนาจให้กระทำได้ ส่วนหนึ่งของเหตุจูงใจของอารทาเซอร์ซีสในเรื่องทั้งหมดนี้ก็คือว่าเขาเกรงกลัวพระพิโรธของพระเจ้าที่จะเกิดแก่ตัวเขาและบุตรชายทั้งหลายของเขา แน่ที่

เดียวความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ถูกปลุกฝังเข้าไปในตัวอาร์ทาเซอร์ซีสแล้ว คำถามจึงมีขึ้นมาว่า มันเป็นอย่างนี้ได้อย่างไร พระเจ้าทรงเข้าแทรกแซงโดยตรงและพ้องใจเขาเช่นนั้นหรือ หรือเอสราหรือพวกยิวที่มีตำแหน่งสูงคนอื่นๆ 'เป็นพยาน' แก่เขาจากพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมโดยสั่งสอนเขาเรื่องพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ อาจมีการผสมกันของทั้งสองอย่าง เมื่อพระวามะของพระเจ้าถูกนำเสนอแก่เอสรา พระวิญญาณของพระเจ้ายิ่งพ้องใจเขาถึงความต้องการในเรื่องงานของพระเจ้า

อสร 7:24 เราขอแจ้งแก่ท่านทั้งหลายด้วยว่า ไม่เป็นการถูกต้องตามกฎหมายที่จะเอาบรรณาการ ค่าธรรมเนียม หรือช่วยจากคนหนึ่งคนใดในบรรดาปุโรหิต คนเลวี นักร้อง คนเฝ้าประตู คนใช้ประจำพระวิหาร หรือผู้รับใช้อื่นๆของพระนิเวศของพระเจ้านี้ เขายังมอบสถานะยกเว้นภาษีแก่พวกปุโรหิต คนเลวีและบรรดาผู้ช่วยของพวกเขาในการปรนนิบัติที่พระวิหารด้วย นี่เป็นแบบอย่างหนึ่งที่ชัดเจนตามพระคัมภีร์ของสถานะยกเว้นภาษีที่รัฐบาลฝ่ายโลกมอบให้สำหรับงานของพระเจ้า

อสร 7:25-26 ส่วนเจ้า เอสรา ตามพระสติปัญญาแห่งพระเจ้าของเจ้าอันอยู่ในมือของเจ้า จงแต่งตั้งพนักงานผู้ปกครองและผู้พิพากษา ให้พิพากษาประชาชนทั้งปวงในมณฑล ฟากแม่น้ำข้างโน้น คือทุกคนที่รู้บรรดาพระราชบัญญัติของพระเจ้าของเจ้า และคนเหล่านั้นที่ไม่รู้ เจ้าทั้งหลายจะต้องสอน 26 ผู้ใดที่ไม่เชื่อฟังพระราชบัญญัติของพระเจ้าของเจ้า และกฎหมายของกษัตริย์ ก็ให้พิพากษาลงโทษเขาอย่างเคร่งครัด จะเป็นโทษถึงตาย หรือถึงเนรเทศ หรือถึงริบทรัพย์ของเขา หรือถึงจำขังก็ได้" นอกจากนี้ เอสรายังได้รับมอบอำนาจที่จะจัดตั้งระบบศาลยุติธรรมในและรอบๆกรุงเยรูซาเล็มเพื่อสอนและบังคับใช้พระราชบัญญัติของโมเสสด้วย นอกจากนี้ เขายังได้รับมอบอำนาจที่จะลงโทษคนเหล่านั้นที่เพิกเฉยพระคัมภีร์ โดยมีโทษตั้งแต่การจำคุกไปจนถึงขั้นประหารชีวิต

อสร 7:27-28 สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเรา ผู้ทรงลดพระทัยของกษัตริย์ ให้เสริมความงามแก่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม 28 และ

ทรงบันดาลให้ข้าพเจ้ามีความเมตตาต่อพระพักตร์กษัตริย์ และที่ปรึกษาของพระองค์ และต่อหน้าเจ้านายผู้ทรงอำนาจของกษัตริย์ และข้าพเจ้าก็มีใจกล้าขึ้น เพราะพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอยู่กับข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้รวบรวมบุคคลชั้นผู้นำจากอิสราเอลขึ้นไปกับข้าพเจ้า

เอสราปิดท่ายบหนักโดยการขอบพระคุณและสรรเสริญพระเจ้าที่ทรงใส่สิ่งเหล่านี้ไว้ในใจของกษัตริย์องค์นี้เพื่อการทำให้พระวิหารนั้นงดงามมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ เขายังขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงให้เขาได้รับความเมตตาต่อหน้าพวกผู้ปกครองแห่งเปอร์เซีย เขาหมายเหตุอีกครั้งเรื่องพระหัตถ์ของพระเจ้าที่อยู่บนตัวเขา ดังนั้น เขาจึงรวบรวมบรรดาคนสำคัญจากอิสราเอลเพื่อขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มด้วยกันกับเขา

ภาพรวมของเอสรา 8: รายละเอียดของการเดินทางจริงๆ ไปยังเยรูซาเล็มถูกทำเป็นรายการไว้โดยรวมถึง: (1) บรรดาผู้ร่วมเดินทางของเอสราในข้อ 1-20; (2) เอสราวิงวอนขอพรของพระเจ้าในข้อ 21-23; (3) เงินทุนที่จัดสรรให้แก่พวกปุโรหิตในข้อ 24-30 และ (4) เอสราไปถึงที่เยรูซาเล็มในข้อ 31-36

อสร 8:1-14 ต่อไปนี้เป็นประมุขของบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย และนี่เป็นสำมะโนครัวเชื้อสายของบรรดาผู้ที่ขึ้นไปกับข้าพเจ้าจากบาบิโลน ในรัชกาลกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีส คือ 2 จากคนฟินหัสมี เกอร์โซม จากคนอิธามาร์มี ดาเนียล จากคนดาวิดมี ฮัทซัซ 3 จากคนเชคานิยาห์ จากคนปาโรซมี เศคาริยาห์ พร้อมกับท่านมีผู้ชายผู้ขึ้นทะเบียนไว้หนึ่งร้อยห้าสิบคน 4 จากคนปาห์ทโมอับมี เอลีโอนัย บุตรชายเศ-ราหิยาห์ พร้อมกับท่านมีผู้ชายสองร้อยคน 5 จากคนเชคานิยาห์มี บุตรชายของยาฮาซึเอล พร้อมกับท่านมีผู้ชายสามร้อยคน 6 จากคนอาดีนมี เอบด บุตรชายโยนาธาน พร้อมกับท่านมีผู้ชายห้าสิบคน 7 จากคนเอลามมี เยซาياهو บุตรชายยาฮาซึเอล พร้อมกับท่านมีผู้ชายเจ็ดสิบคน 8 จากคนเซฟาทิยาห์มี เศบาดียาห์ บุตรชายมีคาเอล พร้อมกับท่านมีผู้ชายแปดสิบคน 9 จากคนโยอาบมี โอบาดีห์ บุตรชายเยฮีเอล พร้อมกับท่านมี

ผู้ชายสองร้อยสิบแปดคน 10 จากคนเซโลมิทมิ บุตรชายของโยสิฟียาห์ พร้อมกับท่านมีผู้ชาย
หนึ่งร้อยหกสิบคน 11 จากคนเบบัยมิ เศคาริยาห์ บุตรชายเบบัย พร้อมกับท่านมีผู้ชายยี่สิบแปด
คน 12 จากคนอัสกาตมิ โยฮานัน บุตรชายฮักคาทาน พร้อมกับท่านมีผู้ชายหนึ่งร้อยสิบคน 13
จากคนอาโดนีคัมมีผู้ที่มาทีหลัง นี่เป็นชื่อของเขาคือ เอลีเฟเลท เยอีเอลและเซไมยาห์ พร้อมกับ
พวกเขามีผู้ชายหกสิบคน 14 จากคนบิกวัยมี อูธัยและศับบูด พร้อมกับเขาทั้งสองมีผู้ชายเจ็ดสิบ
คน

เอสราให้รายชื่อชายเหล่านั้น (และครอบครัวของพวกเขา) ผู้จะเดินทางกลับไปยัง
เยรูซาเล็มด้วยกันกับเขา เฉพาะพวกผู้ชายถูกหมายเหตุไว้ แม้เห็นได้ชัดว่าทั้งครอบครัวไปกัน
หมดจากข้อ 8:21 จำนวนผู้ชายที่ถูกหมายเหตุไว้รวมทั้งสิ้น 1,496 คน (ไม่รวมครอบครัวของ
พวกเขาและพวกคนรับใช้) จำนวนคนที่ย้ายถิ่นฐานไปทั้งหมดจึงมีมากกว่าห้าพันคน

อสร 8:15-20 ข้าพเจ้าได้รวบรวมเขาทั้งหลายเข้ามายังแม่น้ำที่ไหลไปสู่อาหะวา
เราตั้งค่ายอยู่ที่นั่นสามวัน เมื่อข้าพเจ้าสำรวจดูประชาชนและบุโรหิต ข้าพเจ้าไม่เห็นลูกหลาน
ของเลวีที่นั่นเลย 16 แล้วข้าพเจ้าจึงให้ไปเรียกเอลีเยเซอร์ อารีเอล เซไมยาห์ เอลนาธัน ยาริบ เ
ลนาธัน นาธัน เศคาริยาห์ และเมซูลลาม บุคคลชั้นหัวหน้า และให้หาโยยาริบ และเอลนาธัน ผู้
เป็นคนมีความเข้าใจ 17 และส่งเขาด้วยคำสั่งไปยังท่านอิดโด บุคคลชั้นหัวหน้ายังสถานที่ที่ชื่อคา
ลิเฟีย คือให้บอกท่านอิดโดและพี่น้องของท่านผู้เป็นคนใช้ประจำพระวิหารที่สถานที่ที่ชื่อคา
ลิเฟียว่า ขอส่งผู้ปรนนิบัติสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเรามายังเรา 18 และโดยพระหัตถ์อัน
ทรงพระคุณของพระเจ้าของเราอยู่กับเรา เขาได้นำคนที่มีความสุขมาให้เรา เป็นลูกหลานของ
มาห์ลีบุตรชายเลวี ผู้เป็นบุตรชายอิสราเอล ชื่อเซเรบิยาห์ กับบุตรชายและญาติพี่น้อง รวมสิบ
แปดคน 19 ทั้งฮาซาบิยาห์และเยชายาห์ ลูกหลานของเมรารีกับญาติพี่น้องและบุตรชายของเขา
รวมยี่สิบคน 20 และคนใช้ประจำพระวิหาร ซึ่งดาวิดและข้าราชการของพระองค์ได้จัดตั้งขึ้นไว้
เพื่อปรนนิบัติคนเลวี มีคนใช้ประจำพระวิหารสองร้อยยี่สิบคน บุคคลเหล่านี้ทั้งสิ้นมีชื่อระบุไว้

ขณะที่คณะเดินทางมารวมตัวกันเพื่อที่จะออกเดินทาง พวกเขาที่มาเจอกันริมแม่น้ำอาหะวา (ซึ่งอยู่ที่ไหนสักแห่งในเขตแดนของบาบิโลน) ที่นั่นขณะเตรียมตัวสำหรับการออกเดินทางในคราวสุดท้าย เอสราที่ค้นพบว่าไม่มีคนเหลืออยู่กับพวกเขาเลย เขาจึงส่งข่าวไปยังสถานที่ๆ เห็นได้ชัดว่าคนเลวี่มากมายอาศัยอยู่ (คาสีเฟีย) และขอเหล่าอาสาสมัครที่จะไปกับพวกเขา ด้วยเหตุนี้คนเลวี่ทั้งหมดสามสิบแปดคนจึงตกลงที่จะไป คนเนธินิมอีกสองร้อยยี่สิบคน (พวกคนรับใช้ของคนเลวี่และพระวิหาร) ก็อาสาที่จะไปด้วย (นี่เป็นจำนวนที่นอกเหนือจากจำนวนคนที่ถูกกล่าวถึงข้างบน)

อสร 8:21-23 แล้วข้าพเจ้าก็ประกาศให้ถืออดอาหารที่นั่น คือที่แม่น้ำอาหะวา เพื่อเราทั้งหลายจะได้ถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้าของเรา เพื่อจะทูลขอหนทางอันถูกต้องจากพระองค์ สำหรับเรา ลูกหลานของเรา และข้าวของทั้งสิ้นของเรา 22 เพราะข้าพเจ้าละอายที่จะทูลขอกองทหารและพลม้าจากกษัตริย์เพื่อช่วยเราสู้ศัตรูตามทางของเรา ในเมื่อเราได้กราบทูลกษัตริย์แล้วว่า "พระหัตถ์ของพระเจ้าของเราอยู่กับบรรดาผู้ที่แสวงพระองค์ให้ยังผลดี แต่ฤทธานุภาพและพระพิโรธของพระองค์ต่อผู้คนเหล่านั้นที่ละทิ้งพระองค์" 23 เราจึงอดอาหารและวิงวอนพระเจ้าของเราเพื่อเรื่องนี้ และพระองค์ทรงฟังเสียงร้องทูลของเรา

เอสราจึง “ประกาศให้ถืออดอาหารที่นั่น... เพื่อเราทั้งหลายจะได้ถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้าของเรา เพื่อจะทูลขอหนทางอันถูกต้องจากพระองค์ สำหรับเรา ลูกหลานของเรา และข้าวของทั้งสิ้นของเรา” แม้พระเจ้าได้ทรงอวยพรมาจนถึงขนาดนี้แล้วอย่างชัดเจน เอสราที่ขอให้คณะเดินทางแสวงหาความช่วยเหลือและการปกป้องอย่างต่อเนื่องของพระเจ้า เขาหมายเหตุว่าเขาละอายใจที่จะขอเหล่าทหารให้คุ้มกันพวกเขาและเงินจำนวนมหาศาลที่พวกเขากำลังถืออยู่ เขาได้บอกกษัตริย์ไปแล้วว่าพระเจ้าจะทรงปกป้องพวกเขา

ให้เราสังเกตคำพูดของเอสรา “พระหัตถ์ของพระเจ้าของเราอยู่กับบรรดาผู้ที่แสวงหาพระองค์ให้ยังผลดี แต่ฤทธานุภาพและพระพิโรธของพระองค์ต่อผู้คนเหล่านั้นที่ละทิ้งพระองค์” ให้เราพิจารณาบทเรียนนี้ที่ยังอยู่จนถึงทุกวันนี้ให้ดีๆ หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เอสรา

แสดงออกถึงความเชื่ออันยิ่งใหญ่ในการวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับการปกป้องคุ้มครองและการช่วยให้พ้น แม้การอดอาหารเป็นวิธีหนึ่งในการปฏิเสธตัวเองจากความเพลิดเพลินผายร่างกาย เช่น อาหาร ชั่วระยะเวลาหนึ่ง หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือเรื่องของความเชื่อ ในการอดอาหารพวกเขา “วิงวอนพระเจ้าของเราเพื่อเรื่องนี้ และพระองค์ทรงฟังเสียงร้องทูลของเรา” กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าทรงเห็นการพึ่งพา (ความไว้วางใจ) ของพวกเขาในพระองค์และทรงช่วยเหลือพวกเขา

อสร 8:24-30 และข้าพเจ้าได้แยกปุโรหิตใหญ่ออกสิบสองคนคือ เซเรบียาห์ ฮาซาบียาห์ และพี่น้องสิบคนของเขาที่อยู่กับเขา 25 และข้าพเจ้าได้ชั่งเงิน และทองคำ และเครื่องใช้กับเครื่องบูชาสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเรา มอบให้เขาทั้งหลายซึ่งกษัตริย์และที่ปรึกษาและเจ้านายของพระองค์ และคนอิสราเอลทั้งปวงที่นั่นได้ถวายไว้ 26 ข้าพเจ้าได้ชั่งใส่มือของเขาเป็นเงินหกร้อยห้าสิบตะลันต์ และเครื่องใช้ที่ทำด้วยเงินมีค่าหนึ่งร้อยตะลันต์ และทองคำร้อยตะลันต์ 27 ชามทองคำยี่สิบลูกมีค่าหนึ่งพันดริค และเครื่องใช้ทองสัมฤทธิ์เนื้อละเอียดสูงสี่สองลูกมีค่าเท่ากับทองคำ 28 และข้าพเจ้าบอกเขาว่า "ท่านทั้งหลายบริสุทธิต่อพระเยโฮวาห์ และเครื่องใช้ก็บริสุทธิ และเงินกับทองคำเป็นของถวายด้วยใจสมัครแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย 29 จงเฝ้าดูแลไว้จนกว่าท่านชั่งสิ่งเหล่านั้นต่อหน้าพวกปุโรหิตใหญ่และคนเลวี และประมุขของบรรพบุรุษอิสราเอลในเยรูซาเล็ม ภายในห้องพระนิเวศของพระเยโฮวาห์" 30 บรรดาปุโรหิตและคนเลวีจึงรับเงินและทองคำที่ได้ชั่ง และเครื่องใช้ เพื่อนำไปยังเยรูซาเล็ม ยังพระนิเวศของพระเจ้าของเรา

เอสราจึงรับส่งมอบเงินปริมาณมหาศาลที่พวกเขาถืออยู่ให้อยู่ในความดูแลของพวกปุโรหิตและคนเลวีทันที ขอครวมทั้งหมดก็มหาศาลจริงๆ มีบันทึกไว้เกี่ยวกับเงิน 650 ตะลันต์ ภาชนะเงิน 100 ตะลันต์และทองคำ 100 ตะลันต์ การแปลงตัวเลขเหล่านี้ให้เป็นจำนวนเงินในปัจจุบันเป็นเรื่องยาก อย่างไรก็ตามหากตะลันต์หนึ่งเท่ากับประมาณน้ำหนักอเมริกัน 100 ปอนด์ (มีมาตราตะลันต์ในสมัยโบราณหลายแบบไล่ตั้งแต่หกสิบไปจนถึงหนึ่งร้อยสี่สิบปอนด์) นั่นก็จะเท่ากับทองคำประมาณ 1,600 ออนซ์ต่อหนึ่งตะลันต์

หากสมมติว่าทองคำหนึ่งออนซ์เท่ากับเงิน 350 เหรียญสหรัฐ ทองคำหนึ่งตะลันต์ในสมัยนั้นก็จะเท่ากับมากกว่า 500,000 เหรียญสหรัฐ ทองคำหนึ่งร้อยตะลันต์ก็จะเท่ากับมากกว่าห้าสิบล้านดอลลาร์ นั่นไม่รวมเงิน 750 ตะลันต์และสามทองคำ 20 โปหรือเครื่องใช้ทองแดงเนื้อละเอียด (ทองสัมฤทธิ์คุณภาพสูง) ซึ่งมีค่าพอกับทองคำด้วย เอสราจึงกำชับพวกปุโรหิตและคนเลวีในฐานะคนบริสุทธ์ของพระเจ้าให้ “เฝ้าดูแล” สิ่งเหล่านี้ไว้จนกว่ามันไปถึงพระวิหารที่เยรูซาเล็มทั้งหมด พวกปุโรหิตและคนเลวีจึงนับทรัพย์สินของทั้งหมด บันทึกมันไว้และทำบัญชีเกี่ยวกับมันเมื่อถึงการส่งมอบให้แก่พระวิหาร

อสร 8:31-32 และเราก็ออกจากแม่น้ำอาหะวาในวันที่สิบสองของเดือนต้น เพื่อไปยังเยรูซาเล็ม และพระหัตถ์ของพระเจ้าของเราอยู่กับเรา และพระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากมือของศัตรูและจากพวกข่มขอยอยู่ตามทาง 32 เรามาถึงเยรูซาเล็มและพักอยู่ที่นั่นสามวัน

ขณะเดินทางนั้นจึงออกเดินทางอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่สิบสองของเดือนแรก (นيسان) ซึ่งตรงกับประมาณเดือนเมษายนและไปถึงประมาณวันที่หนึ่งของเดือนสิงหาคม (ดู 7:9) เอสราหมายเหตุอีกครั้งว่า “พระหัตถ์ของพระเจ้าของเราอยู่กับเรา และพระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากมือของศัตรูและจากพวกข่มขอยอยู่ตามทาง” (การดักปล้นตามทางหลวงเป็นเรื่องปกติในสมัยนั้น) พวกเขาพักสามวันหลังจากไปถึงที่เยรูซาเล็มแล้ว

อสร 8:33-36 ในวันที่สี่ภายในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา ก็ชั่งเงิน ทองคำ และเครื่องใช้ใ่มือของเมอร์โมทปุโรหิต บุตรชายอูรียาห์ และคนที่อยู่กับเขาคือเอลาซาร์บุตรชายฟีเนหัส และคนที่อยู่กับเขาทั้งหลายคือ โยซาบาด บุตรชายเยชูอา และโนอัดยาห์บุตรชายบิณูย คนเลวี 34 เขาชั่งและนับทั้งหมดและบันทึกน้ำหนักของทุกสิ่งไว้ 35 บรรดาลูกหลานของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย ซึ่งมาจากการเป็นเชลย ได้ถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเจ้าแห่งอิสราเอล มีวัวผู้สิบสองตัวสำหรับพวกอิสราเอลทั้งปวง แกะผู้เก้าสิบหกตัว ลูกแกะเจ็ดสิบเจ็ดตัว และแพะผู้สิบสองตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ทั้งสิ้นนี้เป็นเครื่องเผาบูชาถวายพระเยโฮวาห์ 36 เขา

ทั้งหลายได้มอบพระราชโองการให้แก่สมุหเทศาภิบาลของกษัตริย์ และแก่ผู้ว่าราชการมณฑล
พากแม่น้ำข้างนี้ และท่านเหล่านี้ได้ช่วยเหลือประชาชนและพระนิเวศของพระเจ้า

ทรัพย์สินของจำนวนมหาศาลที่ถูกกำหนดไว้สำหรับพระวิหารถูกส่งมอบในวันที่สี่และ
คนเหล่านั้นที่ไปถึงในเยรูซาเล็มก็ถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆที่พระวิหารเป็นครั้งแรกในชีวิตของ
พวกเขา มันคงเป็นช่วงเวลาแห่งความชื่นชมยินดีเป็นอันมากสำหรับคนทั้งปวงอย่างแน่นอน
สำหรับพวกปุโรหิต คนเลวีและยิวคนอื่นๆที่อาศัยอยู่รอบๆเยรูซาเล็ม ทรัพย์สินของจำนวน
มหาศาลได้ถูกส่งมอบแล้วเพื่อการเสริมความงาม การตกแต่งซ้ำและการปรับปรุงให้แก่พระ
วิหารของพวกเขา สำหรับเหล่าผู้สัญจรที่ไปถึงที่นั่น มันคงเป็นช่วงเวลาแห่งความชื่นชมยินดี
ใหญ่โตอย่างแน่นอนในการได้กลับไปยังแผ่นดินที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาพวกบรรพบุรุษของ
พวกเขาไว้ ยิ่งกว่านั้นพวกเขายังสามารถถวายเครื่องสัตวบูชาอันเหมาะสมแด่พระเยโฮวาห์
พระเจ้าที่พระวิหารนั้นในเยรูซาเล็มด้วย

สุดท้ายบรรดาข้าราชการของจักรวรรดิเปอร์เซียในแวนแคว้นนั้นก็ถูกแจ้งให้ทราบถึง
กฤษฎีกาและหนังสือมอบอำนาจเหล่านั้นที่อาร์ทาเซอร์ซีสได้ทำขึ้นให้เอสราและประชาชนของ
เขาด้วย คำที่แปลว่า **ช่วยเหลือ** (นาซอว์) ตามที่ถูกผันมีความหมายว่า ‘ยก’ (ภาระหนัก) หรือเปิด
ทางสะดวกให้แก่พวกยิว เมื่อกฤษฎีกาเหล่านั้นของอาร์ทาเซอร์ซีสถูกนำเสนอ ข้าราชการเหล่า
นั้นก็ทำทุกอย่างที่ตนทำได้เพื่อให้ความช่วยเหลือและจัดอุปสรรคทั้งหลายออกไปเพื่อการ
ปรับปรุงต่างๆแก่พระวิหาร

ภาพรวมของเอสรา 9: สองบทสุดท้ายของเอสรานำเสนอปัญหาหนึ่งที่เสียค่างและยุ่ง
ยากและความกล้าหาญของเอสราในการเผชิญหน้ามัน เขาทราบมาว่าพวกชนส่วนที่เหลือที่ได้
กลับไปนั้นได้แต่งงานกับผู้คนที่มีนับถือพระต่างค้ำวของประชาชาติเหล่านั้นที่อยู่รอบๆกรุง
เยรูซาเล็ม นี่เป็นการฝ่าฝืนโดยตรงต่อพระราชบัญญัติของพระเจ้า (ดู พระราชบัญญัติ 7:3) มี
บันทึกตรงนี้เกี่ยวกับคำอธิษฐานวิงวอนอันมีพลังของเอสรา บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้: (1) การไว้

ทุกข์ของเอสราเพราะความประพฤติของพวกยิวในข้อ 1-4 และ (2) คำสารภาพของเอสราเรื่องความบาปของพวกเขาในข้อ 5-15

อสร 9:1-2 เมื่อเหตุการณ์เหล่านี้ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว พวกเจ้านายก็เข้ามาหาข้าพเจ้า กล่าวว่า "ประชาชนแห่งอิสราเอล และพวกปุโรหิตกับคนเลวีมิได้แยกตนเองออกจากชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินเหล่านั้น โดยได้ประพฤติตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเขา คือออกจากคนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเปอร์สซี คนเยบุส คนอัมโมน คนโมอับ คนอียิปต์ และคนอาโมไรต์ 2 เพราะเขาได้รับบุตรสาวของชนเหล่านี้เป็นภรรยาของเขาเอง และของบุตรชายของเขา ดังนั้นเชื้อสายบริสุทธิ์ได้ปะปนกับชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินเหล่านั้น นี่แหละในการละเมิดข้อนี้ มือของเจ้าหน้าที่ชั้นหัวหน้าและผู้ครองเมืองได้เด่นที่สุด"

ไม่นานหลังจากการไปถึงของเอสราในเยรูซาเล็มและการมอบทรัพย์สิ่งของแก่พระวิหาร พวกผู้นำบางส่วนของอิสราเอลก็มาหาเขาพร้อมกับปัญหาหนึ่งที่น่ากังวล "ประชาชนแห่งอิสราเอล และพวกปุโรหิตกับคนเลวีมิได้แยกตนเองออกจากชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินเหล่านั้น" ในการร่วมทำพันธสัญญาหนึ่งกับพระเจ้าเมื่อหลายศตวรรษก่อนหน้านั้น คนอิสราเอลได้ตกลงที่จะเป็นประชาชนที่ถูกแยกออก ดู อพยพ 33:16 พวกเขาได้ฝ่าฝืนคำสัญญานั้นโดยตรง

กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ พวกเขาได้เริ่มแต่งงานกับ "คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเปอร์สซี คนเยบุส คนอัมโมน คนโมอับ คนอียิปต์ และคนอาโมไรต์" เมื่อคนอิสราเอลได้พิชิตแผ่นดินนั้นเมื่อหลายศตวรรษก่อนหน้านั้น พระเจ้าได้ทรงห้ามมิให้พวกเขามีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมหรือทางอื่นกับบรรดาชาวแผ่นดินนั้น มีหมายเหตุตรงนี้ว่าพวกเขาประพฤติการน่าสะอิดสะเอียนหลายอย่าง พวกเขาไม่เพียงเป็นคณับถือรูปเคารพเท่านั้น แต่พวกเขายังเสื่อมทรามในวิธีปฏิบัติทางเพศที่ผิดศีลธรรมหลายแบบด้วย กล่าวโดยสรุปก็คือ พระเจ้าได้ทรงบัญชาประชาชนของพระองค์ให้แยกออกจากโลกและผู้คนของมัน คนอิสราเอลในสมัยของเอสราได้ฝ่าฝืนไม่เพียงจิตวิญญาณแต่ตัวอักษรของพระวาทะของพระเจ้าในเรื่องนี้ด้วย

อสร 9:3-4 เมื่อข้าพเจ้าได้ยินอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็ฉีกเสื้อของข้าพเจ้าทั้งเสื้อคลุมของข้าพเจ้า และทิ้งผมออกจากศีรษะของข้าพเจ้าและทิ้งหวดเครา และนั่งลงตะลึงอยู่ 4 แล้วบรรดาคนที่สันตะทานไปด้วยพระวณะของพระเจ้าแห่งอิสราเอล เหตุด้วยการละเมิดของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยนั้น ได้มาประชุมต่อหน้าข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้านั่งตะลึงอยู่จนถึงเวลาถวายเครื่องสักการบูชาตอนเย็น เราได้เห็นถึงจิตใจและจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์ของเอสรา เมื่อได้ยินข่าวที่น่าวิตกนี้ เขาก็ฉีกเสื้อของเขา ทั้งเส้นผมและเครา “และนั่งลงตะลึงอยู่” คำที่แปลว่า ตะลึง (ชาเมม) มีความหมายว่า ‘ตกใจกลัว’ หรือ ‘งงงวย’ เอสราพร้อมกับคนอื่นๆ ในอิสราเอลที่เป็นทุกข์ใจเช่นกันก็นั่งลงกับเขาและ “สันตะทานไปด้วยพระวณะของพระเจ้าแห่งอิสราเอล เหตุด้วยการละเมิดของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยนั้น” พวกเขานั่งด้วยกันจนถึงเวลาถวายเครื่องสักการบูชาตอนเย็น – ประมาณ 3 โมงเย็น การฉีกเสื้อผ้าของตนเป็นสัญลักษณ์หนึ่ง que แสดงถึงความทุกข์โศกอย่างหนัก ความโกรธ หรือความตกใจกลัว

อสร 9:5 ณ เวลาสักการบูชาตอนเย็นนั้นข้าพเจ้าได้ลุกขึ้นจากการถ่อมตัว มีเครื่องแต่งกายและเสื้อคลุมของข้าพเจ้าฉีกขาด และข้าพเจ้าก็คุกเข่าลงและชูมือขึ้นต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า ต่อมาในวันนั้น เอสรา ก็คุกเข่าลงและเริ่มระบายความในใจของตนต่อพระเจ้าในคำอธิษฐานวิงวอนหนึ่งที่ยิ่งใหญ่และแสดงการกลับใจในพระคัมภีร์ มีความร้อนรนใหญ่ยิ่งและความทุกข์ใจเป็นอันมากในคำอธิษฐานของเขา คำอธิษฐานอันจริงจังของเอสราครอบคลุมเนื้อหาส่วนที่เหลือของบทนี้ ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับดาเนียลในดาเนียล 9 เอสรารับสารภาพและอ้อนวอนเพื่อประชาชาติที่บาปหนาของเขา

อสร 9:6-7 และข้าพเจ้าทูลว่า "โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ละอายและหน้าแดงที่จะเงยหน้าหาพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ เพราะว่าความชั่วช้าของข้าพระองค์ทั้งหลายขึ้นสูงกว่าศีรษะของข้าพระองค์ และการละเมิดของข้าพระองค์ทั้งหลายองขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ 7 ข้าพระองค์ทั้งหลายมีการละเมิดยิ่งใหญ่ตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายจนถึงทุกวันนี้ และเพราะความชั่วช้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหลายทั้งบรรดากษัตริย์ของข้าพระองค์ และบรรดาปุโรหิตของข้าพระองค์ได้ถูกมอบไว้ในมือ

ของบรรดาศักดิ์ชั้นหนึ่งแห่งแผ่นดินเหล่านั้น ให้แก่ดาบ แก่การเป็นเชลย แก่การปล้น และแก่การขาย
หน้าอย่างที่สุด อย่างทุกวันนี้

เอสราเริ่มคำอธิษฐานที่เคร่งเครียดของตน โดยการถ่อมตัวเองลงอย่างสิ้นเชิงต่อพระ
פקตร์พระเจ้าองค์หนึ่งผู้บริสุทธิ์และยุติธรรม ขณะที่เขาอธิษฐานโดยก้มหน้าลงถึงพื้นดิน เขาก็
หมายเหตุว่าเขา “ละอายและหน้าแดงที่จะเงยหน้าหาพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ เพราะว่า
ความชั่วช้าของข้าพระองค์ทั้งหลายขึ้นสูงกว่าศิระษะของข้าพระองค์ และการละเมิดของข้า
พระองค์ทั้งหลายกองขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์” ด้วยสำนวนคมคายยิ่งนัก เขาสารภาพความบาปของ
ประชาชนของเขา กระนั้นเห็นได้ชัดว่าเขาเจ็บช้ำและชอกช้ำต่อพระפקตร์พระเจ้าของเขาอย่าง
แท้จริง

เขากล่าวยอมรับว่าอิสราเอลในฐานะชนชาติหนึ่งได้ถูกพิพากษาแล้วเพราะความบาปใน
สมัยก่อนของพวกเขา “ไล่ตั้งแต่กษัตริย์ทั้งหลายและพวกปุโรหิตไปจนถึงสามัญชน เห็นได้ชัดว่า
อย่างน้อยบางคนในอิสราเอลก็ทราบดีว่าทำไมพระเจ้าถึงได้ทรงให้พวกเขาถูกกวาดไปเป็นเชลย

อสร 9:8-9 แต่บัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายทรงดำแดง
พระกรุณา พอพระทัยชั่วครู่หนึ่งสั้นๆ และได้ทรงประทานให้ข้าพระองค์ทั้งหลายมีคนที่เหลืออยู่
และมีที่ยึดมั่นในที่บริสุทธิ์ของพระองค์ เพื่อว่าพระเจ้าของข้าพระองค์จะได้ทรงให้ตาของข้า
พระองค์ทั้งหลายแจ่มขึ้น และทรงประสาทความฟื้นคืนมาเล็กน้อยจากการเป็นทาสของข้า
พระองค์ทั้งหลาย 9 เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นทาส แต่พระเจ้าของข้าพระองค์มิได้ทรง
ละทิ้งข้าพระองค์ไว้ในความเป็นทาส แต่ทรงบันดาลให้ข้าพระองค์ทั้งหลายได้รับความเมตตาใน
สายพระเนตรกษัตริย์ทั้งหลายแห่งเปอร์เซีย ทรงให้ข้าพระองค์ทั้งหลายมีการฟื้นฟูขึ้น เพื่อจะ
ตั้งพระนิเวศของพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายขึ้นไว้ เพื่อจะซ่อมแซมสิ่งที่ปรักหักพังในพระ
นิเวศ เพื่อจะประทานกำแพงแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในยูดาห์และในเยรูซาเล็ม

เอสรา กล่าวยอมรับต่อไปว่าเพียงช่วงเวลาสั้นๆพระเจ้าได้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณาแก่
พวกเขาในการยอมให้ชนส่วนที่เหลือกลับมาและทำงานของพระองค์ต่อไปที่เยรูซาเล็ม วลีที่ว่า

พวกเขาได้รับ “ที่ยึดมั่น (ตะปุตัวหนึ่ง) ในที่บริสุทธิ์ของพระองค์” มีความหมายว่าการได้มีที่มั่นอีกครั้ง ตะปุตัวหนึ่งได้ถูกปักไว้แล้วเพื่อยึดพวกเขาไว้ในแผ่นดินของพวกเขา ความหมายก็คือว่าสถานการณ์ของพวกเขาอ่อนแอจริงๆ พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณาในการอนุญาตพวกเขาให้กลับมาและพวกเขาไม่เอาใจใส่พระวอนขอของพระองค์อย่างชัดเจน

เอสรากล่าวยอมรับต่อไปว่าพระเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งประชาชนของพระองค์กระทั่งในการตกเป็นเชลยของพวกเขา พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาต่อพวกเขาในการเร้าใจของกษัตริย์เปอร์เซียหลายองค์ในการอนุญาตพวกเขาให้กลับมาพร้อมกับพรของกษัตริย์เหล่านั้น

อสร 9:10-11 **และบัดนี้ โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ต่อจากนี้ข้าพระองค์จะทูลอะไรอีก เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายได้ละทิ้งพระบัญญัติของพระองค์ 11** ซึ่งพระองค์ได้ทรงบัญชาไว้โดยผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า “แผ่นดินซึ่งเจ้ากำลังเข้าไปเพื่อยึดเป็นกรรมสิทธิ์นั้น เป็นแผ่นดินมลทินด้วยความโสโครกของชนชาติทั้งหลายในแผ่นดินเหล่านั้น ด้วยการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเขา ซึ่งเต็มไปด้วยหมดตั้งแต่ปลายข้างนี้ถึงปลายข้างโน้น ด้วยความมลทินของเขาทั้งหลาย

เอสราสารภาพความบาปในขณะนั้นโดยตรง คนอิสราเอลได้ละทิ้งพระบัญญัติของพระองค์ พระเจ้าโดยทางโมเสสได้ทรงสั่งประชาชนของพระองค์อย่างชัดเจนแล้วมิให้แต่งงานกับคน ‘ไม่เชื่อ’ ของโลก ดูพระราชบัญญัติ 7:3 คำบัญชานี้ถูกอ้างอิงถึงโดยทั้งโยชูวา (23:12) และผู้เขียนหนังสือผู้วินิจฉัย (2:2) พระเจ้าทรงเป็นห่วงไม่เพียงเรื่องการรักษาเอกลักษณ์ของประชาชนของพระองค์ไว้เท่านั้น แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือหลักการเรื่องการแยกออกจากความบาป ใน 2 โครินธ์ 6:17 คำบัญชานั้นคือ “จงออกจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น” (นั่นคือ ชาวโลก) เมื่อประชาชนของพระเจ้าดำเนินในคำปรึกษาของคนชั่ว ยืนในทางของคนบาป และนั่งในที่นั่งของคนชอบเยาะเย้ย ไม่นานพวกเขาก็จะมีทัศนคติเหมือนชาวโลก ในไม่ช้าพวกเขาก็ติดเชื่อความบาปและการกบฏฝ่ายวิญญาณแบบเดียวกันซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวของโลก

เอสราหมายเหตุเรื่อง ความโลโครกของประชาชนแห่งแผ่นดินนั้น คำที่แปลเช่นนั้น (นิคคาห์) มีความหมายว่าความโลโครกฝ่ายศีลธรรม มันหมายถึงความวิปริตทางเพศและทุกสิ่งที่มีมันบอกเป็นนัย เลวีนิติ 18 ให้รายละเอียดการประพฤติดีศีลธรรมอันวิปริตของเหล่าประชาชาติเดียวกันนี้ที่ถูกกล่าวถึงในข้อ 1 ของเอสรา 9 ในข้อนั้นพระเจ้าทรงประณามความบาปของคนคานาอัน เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับคนในครอบครัวเดียวกันเอง การสังวาสกับสัตว์ การรักร่วมเพศ นี่ยังไม่เอ่ยถึงการล่วงประเวณีและการเล่นชู้ต่างหาก การกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนต่างๆที่หมายเหตุไว้นั้นอาจไม่เพียงหมายถึงการประพฤติดังๆที่เสื่อมทรามด้านศีลธรรมเท่านั้นแต่รวมถึงการนับถือรูปเคารพของพวกเขาด้วย เขาสรุปว่าประชาชาติเหล่านี้ได้ทำให้แผ่นดินนั้นเต็มไปด้วย “ด้วยความมลทินของเขาทั้งหลาย” ตั้งแต่ปลายข้างนี้ถึงปลายข้างโน้น

อสร 9:12 เพราะฉะนั้นบัดนี้ อย่ามอบพวกบุตรสาวของเจ้าแก่พวกบุตรชายของเขา หรืออย่ารับพวกบุตรสาวของเขาให้พวกบุตรชายของเจ้า หรืออย่าเสริมสันติภาพและความเจริญมั่งคั่งของเขาทั้งหลายเป็นนิรันดร์ เพื่อเจ้าทั้งหลายจะแข็งแรง และกินของดีๆแห่งแผ่นดินนั้น และมอบแผ่นดินนั้นไว้เป็นมรดกแก่ลูกหลานของเจ้าทั้งหลายเป็นนิรันดร์'

เอสรากล่าวต่อไปในคำอธิษฐานของตนโดยระลึกว่าพระเจ้าได้ทรงบัญชาประชาชนของพระองค์อย่างเจาะจงแล้วมิให้แต่งงานกับประชาชาติเพื่อนบ้านเหล่านั้นซึ่งเป็นชาวโลก

อสร 9:13-14 และเมื่อข้าพระองค์ทั้งหลายรับโทษเพราะการชั่วร้ายของข้าพระองค์ และเพราะการละเมิดใหญ่ยิ่งของข้าพระองค์ และเมื่อพระองค์คือพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายได้ทรงลงโทษข้าพระองค์ เหตุความชั่วช้าของข้าพระองค์ น้อยกว่าที่พึงควรได้รับ และทรงประทานการช่วยให้พ้นแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายอย่างนี้ 14 สมควรที่ข้าพระองค์ทั้งหลายจะฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระองค์อีก และเข้าเกี่ยวดองด้วยการแต่งงานกับชนชาติทั้งหลายที่กระทำให้ที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้หรือ พระองค์จะไม่ทรงกริ้วต่อข้าพระองค์ทั้งหลายจนพระองค์ผลาญข้าพระองค์ทั้งหลายเสีย จนไม่มีคนที่เหลืออยู่และไม่มีใครรอดได้เลยหรือ

เอสราหมายเหตุนั้นว่าแม้หลังจากทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำในการตีสอนประชาชนของพระองค์เพราะความบาปก่อนหน้านั้นแล้วก็ตาม พระองค์ก็ทรงลงโทษพวกเขา “น้อยกว่าที่พึงควรได้รับ และทรงประทานการช่วยให้พ้นแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายอย่างนี้” อีกครั้งที่เอสราขอบพระคุณพระเจ้าที่ไม่ทรงลงโทษพวกเขามากกว่าที่พระองค์ได้ทรงลงโทษมาแล้ว เขากล่าวถึงพระเมตตาของพระเจ้าในการไม่ให้พวกเขาได้รับสิ่งที่พวกเขาสมควรได้รับจริงๆ

เอสราจึงถามคำถามนี้ในคำอธิษฐานของเขา “สมควรที่ข้าพระองค์ทั้งหลายจะฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระองค์อีก และเข้าเกี่ยวดองด้วยการแต่งงานกับชนชาติทั้งหลายที่กระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้หรือ” ด้วยถ้อยคำมากมายเหลือเกินเขาถามว่า พวกเราจะไม่ได้รับบทเรียนอีกหรือ จากนั้นเขาก็หมายความว่าพระเจ้าอาจทรงกริ้วโทษพวกเขาได้อย่างง่ายดายเสียจนถึงจุดที่พวกเขาถูกผลาญเสียสิ้นโดยพระพิโรธของพระองค์ เขากล่าวว่าพระพิโรธของพระเจ้าจะถูกย่ำยู่ขึ้น “จนไม่มีคนที่เหลืออยู่และไม่มีใครรอดได้เลยหรือ”

อสร 9:15 **โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล พระองค์ชอบธรรม**
เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นคนที่เหลืออยู่ซึ่งรอดพ้นมาอย่างทุกวันนี้ ภูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ มีการละเมิดของข้าพระองค์อยู่ เพราะไม่มีสักคนเดียวที่จะยืนต่อพระพักตร์พระองค์ได้เหตุเรื่องนี้”

เขาปิดท้ายคำอธิษฐานของตนด้วยคำสารภาพที่เรียบง่ายแต่ลึกซึ้ง “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล พระองค์ชอบธรรม” พระองค์ทรงเป็นเช่นนั้นจริงๆ พระองค์ทรงถูกพรรณนาถึงเช่นนั้นบ่อยๆ ในพระวจนะตลอดทั้งเล่มของพระองค์ คนที่เหลืออยู่ยังเป็นประชาชนหมู่หนึ่งได้เพราะพระเมตตาของพระองค์และรอดพ้นมาได้เพราะพระคุณของพระองค์เท่านั้น เขากล่าวยอมรับและสารภาพอีกครั้งเพื่อประชาชนของเขาเรื่องความบาปของพวกเขาและรับรู้ว่าพวกเขาไม่สามารถยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าได้ในสภาพดังกล่าว แม้ทีเดียวความบาปทำให้เราไม่อาจมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าได้ มันทำให้คำอธิษฐานลัดวงจร มันเพิกถอนพระพรของพระเจ้า มันทำให้เราตกอยู่ในแนววิวของการพิพากษาที่เป็นการตีสอนของพระเจ้า

ภาพรวมของเอสรา 10: ในบทสุดท้ายนี้ เอสรา (1) เรียกร้องการแยกออกในข้อ 1-5; (2) เขารวบรวมประชาชนให้มาชุมนุมกัน ในข้อ 6-14 และ (3) การแยกออกถูกนำไปปฏิบัติในข้อ 15-44

อสร 10:1 ขณะที่เอสราอธิษฐานและทำการสารภาพร้องให้ทั้งตัวลงต่อหน้าพระนิเวศของพระเจ้า มีชุมนุมชนหมู่ใหญ่โตมากทั้งชายหญิงและเด็กจากอิสราเอลประชุมต่อหน้าท่าน เพราะประชาชนได้ร้องไห้อย่างขมขื่น เราได้เห็นถึงความจริงจังของการอธิษฐานของเอสราในการที่เขาได้ “สารภาพร้องให้ทั้งตัวลงต่อหน้าพระนิเวศของพระเจ้า” มีสิ่งหนึ่งที่แน่นอน เอสราให้ความสนใจเรื่องความบริสุทธิ์ของพระเจ้า เพราะเขาทราบถึงพระลักษณะเฉพาะตัวอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า เขาจึงเป็นทุกข์ใจยิ่งนักเพราะความบาปที่เขาได้ค้นพบ หลังจากเสร็จสิ้นคำอธิษฐานที่บีบคั้นหัวใจของเขา เขาก็พบว่าคนอื่นๆ แห่งอิสราเอล “ชุมนุมชนหมู่ใหญ่โตมากทั้งชายหญิงและเด็ก” ได้มาร่วมกับเขาและ “ร้องไห้อย่างขมขื่น” กับเขา ต้องยกความดีความชอบให้พวกเขาที่ประชาชนของพระเจ้าหมู่ใหญ่ร่วมกัน โศกเศร้าตามแบบพระเจ้าเพราะความบาปที่มีอยู่ท่ามกลางพวกเขา

อสร 10:2-4 และเชคานียาห์บุตรชายเยฮีเอล คนเอลามกล่าวแก่เอสราว่า "พวกเราทั้งหลายได้ละเมิดต่อพระเจ้าของเราเสียแล้ว และได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติจากชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินนี้ แต่ถึงจะมีเรื่องอย่างนี้ ก็ยังมีความหวังในอิสราเอลอยู่ 3 เพราะฉะนั้นบัดนี้ให้เรากระทำพันธสัญญากับพระเจ้าของเราที่จะทิ้งภรรยาและลูกเหล่านี้ซึ่งเกิดมาจากเราทั้งหลายเสียทั้งสิ้น ตามคำปรึกษาของเจ้านายของข้าพเจ้า และของบรรดาผู้ที่สันตะทานด้วยพระบัญญัติของพระเจ้าของเราทั้งหลาย และขอให้กระทำตามพระราชบัญญัติเถิด 4 จงลุกขึ้นเถิด เพราะเป็นหน้าที่ของท่าน และเราทั้งหลายจะสนับสนุนท่าน ขอจงเข้มแข็งและกระทำเสียเถิด"

เห็นได้ชัดว่าบางคนที่ร่วมกับเอสราในการสำนึกผิดคือคนที่ได้กระทำผิด คนหนึ่งชื่อว่าเชคานียาห์ฮีนและสารภาพความบาปของประชาชนเช่นกัน เราไม่ทราบชัดเจนว่าเชคานียาห์เป็น

ใครกันแน่ ในบทที่ 8:3, 5 บุตรชายทั้งหลายของเศคานียาห์ถูกกล่าวถึงพร้อมกับคนเหล่านั้นที่กลับมาพร้อมกับเอสรา นี่บอกเป็นนัยว่าเขาเป็นหนึ่งในคนเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม เขาใช้คำสรรพนามบุรุษที่หนึ่งพหูพจน์ พวกเราทั้งหลายในการสารภาพความบาปนั้น เราไม่ทราบชัดเจนว่าเขากล่าวแทนคนอื่นๆหรือตัวเขาเองมีส่วนเกี่ยวข้องในความบาปนั้นด้วย ไม่ว่ากรณีใดเขาก็เห็นความหวังในเรื่องนั้น

เศคานียาห์เสนอเรื่องกรรหยาต่างดาวและแม้แต่ลูกๆที่เกิดจากกรรหยาเหล่านั้น นี่นำเสนอปัญหาหลายอย่างที่สร้างความเจ็บปวด ประการแรก สิ่งที่เขาเสนอจะสร้างความเจ็บปวดรวดร้าวด้านอารมณ์เป็นอย่างมาก กระนั้นเขาก็เต็มใจที่จะทำอะไรบางอย่างที่ยากมากๆเพื่อที่จะกลับมามีสถานะที่บริสุทธิ์และถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้า นอกจากนี้เขายังเสนอให้เรื่องนี้ถูก “กระทำตามพระราชบัญญัติ” (นั่นคือ ของ โมเสส)

นี่นำเราไปสู่เรื่องยุ่งยากคือ การหย่าร้าง เขาอาจหมายถึงพระราชบัญญัติ 24:1 ที่กล่าวว่า ในพระราชบัญญัติของโมเสส การหย่าร้างได้รับอนุญาตให้กระทำได้หากและก็ต่อเมื่อมีการค้นพบ “สิ่งมลทิน” ในตัวหญิงนั้น (มันเป็นวัฒนธรรมแบบอัครบิดรพิตาที่ผู้ชายมีสิทธิมีเสียงส่วนใหญ่) คำว่า *สิ่งมลทิน* ในข้อนี้ดูเหมือนบอกเป็นนัยถึงความไม่บริสุทธิ์ด้านศีลธรรม (นั่นคือ การเล่นชู้ การล่วงประเวณี กิจกรรมของเลสเบี้ยน ฯลฯ) ดูหมายเหตุเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ 24:1) อาจเป็นไปได้ว่าเศคานียาห์ยึดถือทัศนคติที่ว่าหญิงต่างชาติที่นับถือพระต่างดาวเหล่านี้โดยชนชั้นของพวกเขาแล้วเป็นคนมีมลทิน แม้ตัวพวกนางเองไม่ได้เป็นมลทินก็ตาม พวกเขาจึงมีมูลเหตุภายใต้พระราชบัญญัติของโมเสสที่จะดำเนินการตามนั้นต่อไป ไม่ว่ากรณีใดมันเป็นสถานการณ์หนึ่งที่ยากลำบากมากๆ

สุดท้ายเศคานียาห์ขอร้องเอสราให้สั่งให้กระทำตามนี้และประชาชนจะหนุนหลังเขา เขาคะยั้นกะยอเอสราว่า “ขอจงเข้มแข็งและกระทำเสียเถิด”

อสร 10:5-6 แล้วเอสราได้ลุกขึ้นให้บรรดาปุโรหิตใหญ่และเลวีและอิสราเอลทั้งปวงกระทำสัตย์ปฏิญาณว่า เขาจะกระทำตามที่ได้พูดแล้ว เขาทั้งหลายจึงกระทำสัตย์ปฏิญาณ 6

แล้วเอสราห์ก็ออกไปจากต่อหน้าพระนิเวศของพระเจ้า เข้าไปในห้องของโยฮานันบุตรชายเอลียาซิบ เมื่อมาถึงที่นั่นแล้วก็ไม่รับประทานขนมปังหรือดื่มน้ำ เพราะท่านโสทเศร่าด้วยเรื่องการละเมิดของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยนั้น

ดังนั้นก่อนอื่นเอสราห์กำชับพวกปุโรหิตใหญ่และคนเลวีให้ “กระทำสัตย์ปฏิญาณว่า เขาจะกระทำตามที่ได้พูดแล้ว” จากนั้นเขาก็ไปพบโยฮานันผู้ซึ่งเห็นได้ชัดว่าไม่ได้ไปร่วมกับชุมนุมชนนั้นในการร้องไห้กับเอสราห์หน้าพระวิหาร โยฮานันไม่โหมหาปุโรหิต แต่เป็นคนในครอบครัวของเขาและเป็นชายคนหนึ่งที่มีอิทธิพลมาก

เห็นได้ชัดว่าเอสราห์พยายามที่จะขอร้องโยฮานันให้ ‘ลงนามอนุมัติ’ กับข้อเสนอที่ว่านี่เราไม่ทราบเกี่ยวกับการตอบสนองของเขา อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงที่ว่าเอสราห์ไม่ยอมรับประทานหรือดื่มน้ำเลยหลังจากออกมาจากห้องของโยฮานันก็บอกไปถึงทัศนคติของเขา การอดอาหารของเอสราห์อาจนานแค่จนถึงสิ้นวันนั้น แต่ถึงอย่างไรแล้ว “ท่านโสทเศร่าด้วยเรื่องการละเมิดของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยนั้น”

อิสรา 10:7-8 และเขาทำการป่าวร้องทั่วยูดาห์และเยรูซาเล็ม แก่ลูกหลานทั้งสิ้นของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยว่า ให้มาชุมนุมกันที่เยรูซาเล็ม 8 และถ้าผู้ใดไม่มาภายในสามวันตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่และพวกผู้ใหญ่ทั้งหลาย จะต้องริบทรัพย์สมบัติของเขาเสียทั้งสิ้น และผู้นั้นต้องขาดจากชุมนุมชนของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย

ดังนั้นคำประกาศจึงถูกส่งไปทั่วยูดาห์และเยรูซาเล็มโดยสั่งให้ “ลูกหลานทั้งสิ้นของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย” มาร่วมชุมนุมกันที่กรุงเยรูซาเล็มภายในสามวัน หากพวกเขาไม่ยอมมาเอสราห์ก็ได้รับมอบอำนาจจากกษัตริย์แห่งเปอร์เซียที่จะลงโทษอย่างไรก็ได้ตามที่เขาเห็นว่าจำเป็น เขาจึงเตือนว่าใครก็ตามที่เพิกเฉยคำสั่งนี้จะ (1) ถูกยึดทรัพย์สมบัติทั้งสิ้นของตนและ (2) พวกเขาเองจะถูกแยกออกจากชุมนุมชนนั้น (นั่นคือ ถูกขับไล่ออกจากอิสราเอล)

อสร 10:9 และชายทั้งปวงของยูดาห์และเบนยามินได้ชุมนุมกันที่เยรูซาเล็ม
ภายในสามวัน ในเดือนที่เก้า ณ วันที่ยี่สิบของเดือนนั้น และประชาชนทั้งปวงนั่งอยู่ที่ถนนหน้า
พระนิเวศของพระเจ้า ตัวสันสะท้านด้วยเรื่องนี้ และด้วยเรื่องฝนตกหนัก

เป็นวันที่ยี่สิบของเดือนที่เก้าของปีนั้น (ธันวาคม) อย่างน้อยมันก็เป็นสภาพอากาศที่เย็น
สบาย ชุมชนทั้งสี่ของคนที่เหลืออยู่ซึ่งได้กลับมานั้นมายังกรุงเยรูซาเล็มและนั่งในถนน
(หรือลานชั้นนอก) ของพระนิเวศของพระเจ้า

นอกจากนี้พวกเขายัง “ตัวสันสะท้านด้วยเรื่องนี้ และด้วยเรื่องฝนตกหนัก” ชาวแพร์
สะพัดไปอย่างรวดเร็วว่าเพราะเหตุใดพวกเขาถึงมาชุมนุมกัน แน่แน่นอนว่าพวกเขาได้ยินเรื่องความ
โกรธของเอสราพร้อมกับสิทธิอำนาจของกษัตริย์แห่งเปอร์เซียที่หนุนหลังเขา นอกจากนี้พวกเขายัง
ยังนั่งตากฝนเดือนธันวาคมที่หนาวเหน็บด้วย

อสร 10:10-11 และเอสราปุโรหิตได้ลุกขึ้นพูดกับเขาทั้งหลายว่า "ท่านทั้งหลาย
ได้ละเมิดและได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติ จึงได้ทวิการละเมิดของอิสราเอล 11 เหตุฉะนั้นบัดนี้
จงสารภาพต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่าน และกระทำตามน้ำพระทัยของ
พระองค์ จงแยกตัวท่านออกเสียจากชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินและจากภรรยาต่างชาติ"

เอสราขึ้นและไม่เสียเวลาเปล่าเลยในการพูดเข้าเรื่อง “ท่านทั้งหลายได้ละเมิดและได้
แต่งงานกับหญิงต่างชาติ จึงได้ทวิการละเมิดของอิสราเอล” ทางแก้ปัญหานั้นเข้าใจง่าย
(1) “เหตุฉะนั้นบัดนี้ จงสารภาพต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่าน”, (2) “กระทำ
ตามน้ำพระทัยของพระองค์” (นั่นคือ ทำตามพระประสงค์ของพระองค์หรือสิ่งที่พอพระทัย
พระองค์), (3) “จงแยกตัวท่านออกเสียจากชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินและจากภรรยาต่างชาติ”
คำกำชับนั้นก็เข้าใจง่าย: จงหย่าร้าง

อสร 10:12-15 แล้วชุมนุมชนทั้งสิ้นได้ตอบด้วยเสียงอันดังว่า "เป็นดั่งนั้นแหละ
เราต้องกระทำตามที่ท่านพูดแล้ว" 13 แต่มีประชาชนมากและเป็นเวลาที่ฝนตกหนัก เราอยู่กลาง
แจ้งไม่ไหวและจะจัดให้เสร็จในวันสองวันก็ไม่ได้ เพราะเราได้ละเมิดในเรื่องนี้มากนัก 14 ขอให้

เจ้าหน้าที่ของเราทำการแทนชุมนุมชนทั้งสิ้น และให้บรรดาคนในหัวเมืองของเราที่ได้รับภรรยาต่างชาติมาตามเวลากำหนด พร้อมกับพวกผู้ใหญ่และผู้วินิจฉัยของทุกเมืองจนกว่าพระพิโรธอันแรงกล้าของพระเจ้าของเรา ที่ทรงมีในเรื่องนี้หันเหไปจากเราทั้งหลาย" 15 โยนาธานบุตรชายอาสาเฮล และยาไซอาห์บุตรชายติกวาท์ เท่านั้นที่คัดค้านเรื่องนี้ และเมฆุลลามกับซับเบชัย คนเลวีสนับสนุนเขาทั้งสอง

ชุมนุมชนนั้นตกลงตามนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาก็บอกว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจจัดการให้เสร็จเรียบร้อยได้ในวันสองวัน "เพราะเราได้ละเมิดในเรื่องนี้มานาน" กระบวนการหนึ่งที่เป็นระบบจึงถูกกำหนดให้มีขึ้นซึ่งคนเหล่านั้นที่มีความผิดจะมาตามเวลาที่นัดไว้พร้อมกับพวกผู้ใหญ่และพวกผู้วินิจฉัยของแต่ละเมืองและตกลงยอมความแต่ละคู่สมรสอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย "จนกว่าพระพิโรธอันแรงกล้าของพระเจ้าของเรา ที่ทรงมีในเรื่องนี้หันเหไปจากเราทั้งหลาย"

สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยก็คือว่าเห็นได้ชัดว่าพระเจ้าได้ทรงเริ่มนำการพิพากษามาสู่ประชาชนนี้แล้วและพวกเขาก็ตระหนักถึงเรื่องนั้นดี ชายจำนวนน้อยกลุ่มหนึ่งถูกแต่งตั้งให้กำกับดูแลการจัดการเรื่องยากนี้

อสร 10:16-17 แล้วลูกหลานของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยก็ได้กระทำตาม เอสราปุโรหิต และประมุขของบรรพบุรุษบางคน ตามเรือนบรรพบุรุษของเขา แต่ละคนที่ระบุชื่อไว้ได้ถูกเลือก ในวันที่หนึ่งของเดือนที่สิบเขานั่งประชุมกันพิจารณาเรื่องนี้ 17 พอถึงวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่ง เขาก็จบเรื่องที่ชายทั้งปวงได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติ

ประมาณสิบวันต่อมา ("วันที่หนึ่งของเดือนที่สิบ") เอสราพร้อมกับผู้นำคนอื่นๆนั่งลงทีละคนกับคนเหล่านั้นที่ถูกแยกออกเพื่อ "พิจารณาเรื่องนี้" พวกเขาใช้เวลาสามเดือนเต็มๆเพื่อ "จบเรื่องที่ชายทั้งปวงได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติ"

อสร 10:18-43 ลูกหลานของปุโรหิตผู้ได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติ จากคนเยชัวบุตรชายโยชาดั๊กและพี่น้องของท่านมี มาอาเสอาห์ เอลีเยเซอร์ ยาริบและเกดาลิยาห์ 19 เขาทั้ง

หลายปฏิญาณตนว่าเขาจะทิ้งภรรยาของเขาเสีย และเพราะเขามีความผิด เขาจึงถวายแกะผู้ตัว
หนึ่งจากฝูงแพะแกะเป็นเครื่องบูชา เพราะเหตุการณ์ละเมิดของเขา 20 จากคนอิมเมอร์ มี ฮานานี
และเศบาดียาห์ 21 จากคนฮาริม มี มาอาเสอาห์ เอลียาห์ เซไมอาห์ เยฮีเอล และอุสซียาห์ 22 จาก
คนปาซเซอร์ มี เอลีโอนัย มาอาเสอาห์ อิซมาเอล เนซันเอล โยซาบาด และเอลาสาท์ 23 จากพวก
คนเลวี มี โยซาบาด ซิเมอี เกลยาห์ (คือเคลิทา) เปธาหิยาห์ ยูดาห์และเอลีเยเซอร์ 24 จากพวกนัก
ร้อง มี เอลียาซิบ จากคนเผ่าประตุ มี ซัลลุม เทเลม และอูรี 25 และจากพวกอิสราเอล คือจากคน
ปาโรซ มี รามิยาห์ อิสซียาห์ มัลคิยาห์ มียามิน เอเลอาซาร์ มัลคิยาห์ และเบไนยาห์ 26 จากคนเอ
ลาม คือ มัทธานิยาห์ เศคาริยาห์ เยฮีเอล อับดี เยรีโมท เอลียาห์ 27 จากคนสัทธุ มี เอลีโอนัย เอลี
ยาซิบ มัทธานิยาห์ เยรีโมท ศาบาด และอาซึซา 28 จากคนเบบัย มี เยโฮฮานัน ฮานันยาห์ สับบัย
อัทลัย 29 จากคนบานี มี เมซูลาม มัลลुक อาดาياهو ยาซุบ เซอัล และเยรีโมท 30 จากคนปาห์ทโม
อับ มี อัคนา เกลาล เบไนยาห์ มาอาเสอาห์ มัทธานิยาห์ เบซาเลล บินนุย และมนัสเสห์ 31 จากคน
ฮาริม มี เอลีเยเซอร์ อิสซือฮาห์ มัลคิยาห์ เซไมอาห์ ซิเมออน 32 เบนยามิน มัลลुक เซมาริยาห์ 33
จากคนฮาซุม มี มัทเซนัย มัทซัตตาห์ ศาบาด เอลีเฟเลท เยเรมัย มนัสเสห์และซิเมอี 34 จากคนบา
นี มี มาอาดัย อัมราม อุเอล 35 เบไนยาห์ เบดัยยาห์ เซลลูห์ 36 วานิยาห์ เมเรโมท เอลียาซิบ 37
มัทธานิยาห์ มัทเซนัย ยาอาสุ 38 บานี บินนุย ซิเมอี 39 เซเลมียาห์ นาซัน อาดาياهو 40 มัดนา
เดบัย ซาซัย ซารัย 41 อาซารเอล เซเลมียาห์ เซมาริยาห์ 42 ซัลลุม อามาริยาห์ และโยเซฟ 43 จาก
คนเนโบ มี เยฮีเอล มัททิสิยาห์ ศาบาด เศบินา ยาดดัย โยเอล และเบไนยาห์

รายชื่อของคนเหล่านั้นที่ดำเนินการเรื่องนี้ถูกให้ไว้ เราควรหมายเหตุไว้ในข้อ 18 บุตร
ชายทั้งหลายของเยซัวถูกเอ่ยชื่อ ในเศคาริยาห์ 3:3 เยซัวถูกนำเสนอในนิมิตหนึ่งว่ามีเครื่องแต่ง
กายสกปรก อาจเป็นไปได้ว่าเขาเห็นดีด้วยในการอนุญาตบุตรชายทั้งหลายของเขาให้แต่งงานกับคน
ชั่ว บุตรชายคนอื่นๆของพวกเขาปฏิเสธก็อยู่ในกลุ่มคนที่กระทำผิดเช่นกันพร้อมกับคนเลวีบางคน
ถึงกระนั้นพวกเขาทุกคนก็ตกลงว่า “เขาจะทิ้งภรรยาของเขาเสีย และเพราะเขามีความผิด เขาจึง
ถวายแกะผู้ตัวหนึ่งจากฝูงแพะแกะเป็นเครื่องบูชา เพราะเหตุการณ์ละเมิดของเขา”

อสร 10:44

บุคคลเหล่านี้ทั้งสิ้นได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติ บางคนมีบุตรเกิด

จากภรรยาเหล่านั้นด้วย คำถามจึงมีอยู่ว่าพวกเขาทำเช่นนั้นด้วยหัวใจที่กลับใจใหม่ต่อพระพักตร์พระเจ้าหรือไม่ หรือพวกเขาแค่ยอมทำตามเพราะสิทธิอำนาจเด็ดขาดที่พระราชทานให้แก่เอสรา เพื่อทำการพิพากษาตามที่เขาเห็นสมควรในอิสราเอล ไม่ว่ากรณีใดความมลทินก็ถูกชำระไปเสียจากอิสราเอล พวกเขาที่เคร่งครัดจนถึงวันนี้ก็มุ่งที่จะแต่งงานกับคนในเทือกเขาเหล่านี้ของอิสราเอลเท่านั้น